

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 10 - ŘÍJEN 2013 - CENA 15 Kč

**ŠŤASTNÍ
HLUBOČTÍ
NOVOMANŽELÉ**

Nomen omen

Různé latinské citáty a rčení se s velkou oblibou používají také v dnešní době a jedním z těch významných je i »Nomen omen«. Tento výraz jako první použil římský dramatik Titus Maccius Plautus. V doslovném překladu se jedná o »jméno znamená« či »příznačné pojmenování«. Toto rčení se používá v případech, že jméno člověka se shoduje s názvem místa nebo povolání, či snad vlastnosti...

Asi něco v tom smyslu, jako když se majitel pohřební služby jmenuje pan Havran nebo majitel pekárny pan Rohlík. Pokud dojde v chemické továrně k explozi, a pokud se továrna prezentuje názvem Explosia, máme klasické »nomen omen« přímo v praxi. Malíř pokojů pan Štětka, zubařka paní Zubová, truhlář pan Hoblík, strýček pan Strýček, pracovník na poště pan Balík. Michal Tučný byl také důkazem toho, že jméno nám může být i osudem.

I vědci v oblasti jména a předurčení člověka vesele bádají. S pojmem synchronicity přišel v polovině 20. století K. G. Jung – podle něj jde o »spojitost mezi dvěma zdánlivě spolu nesouvisejícími událostmi«. Jistě, může to být náhoda, že Freud (německy »radost«) vymyslel »princip slasti« a Jung (německy »mladý«) se zase věnoval principu obnovy osob – ale je to náhoda značně bizarní. Jung to považoval za důsledek »nutkavosti jména«.

Statisticky sice není doložitelný nějaký přímý vztah mezi jmény člověka a jeho zaměstnáním, lze však nalézt několik působivých náhod. Například v USA je údajně vyšší šance, že se člověk jménem Denis nebo Denisa stane zubařem (anglicky dentist). Podle vědce Hoylanda je to tím, že lidé mají vlastní jména raději než jiná. Jsou součástí jejich identity, a proto jim v životě přisuzují větší důležitost než jiným jménům. A proto je vyhledávají – respektive jsou přitahováni k místům a činnostem, které jim vlastní jméno připomínají. Zkrátka autor studie se domnívá, že nás to »táhne k profesím, které nám připomínají vlastní jména...«

Příklady nomen omen z Čech i zahraničí:

Václav Větvíčka – bývalý ředitel Botanické zahrady Praha, Karel Šuk – gynekolog, Karla Mráčková – hlasatelka počasí, Štěpán Svačina – obezitolog, Petr Orel – ornitolog, Rudolf Chlad – náčelník Horské služby, Usain Bolt – sprinter rekordman (bolt = angl. blesk), Rich Ricci – exšéf banky Barclays (rich = angl. bohatý), Bob Diamond – miliardář, šéf banky Barclays (diamond = angl. diamant), Scott Speed – bývalý závodník F1 (speed = angl. rychlost), Auguste a Louis Lumièrovi – vynálezci kinematografu (lumiere = fr. světlo), Larry Speakes – mluvčí prezidenta Reagana (speak = angl. mluvit)...

Nomen omen v dávnější historii – tady nebylo pojmenování člověka jen věcí módy a libivosti, ale hlavně symboliky jména, které mnohdy nabývalo až mystický ráz. Dnes není překvapením, když si z porodnice odnesou rodiče dítě se jménem hlavní hrdinky telenovely či oblíbeného filmového hrdiny. Všeobecně však lidé věří na základní charakteristiky osob s určitým jménem, některá jména se považují za ochraňující, ta nezvyklá určují své nositele k invenci i v životě.

V pradávnu neměl příjmení ani pán, ani sluha. Pythagoras měl jediné jméno, Archimedes rovněž a nikdo se nezamýšlel nad tím, jestli Cicero bylo jméno či příjmení. Tehdy, ani mnohem později příjmení nebyla nutná, možná jen někteří přidali jméno místa, kde žili. Stejně tak první velmožové či panovníci na území naší země se nazývali jménem, Svatopluk, Přemysl, Václav...

V pohanském čase se dávala jména, která vystihovala lidské vlastnosti. Budivoj, Ctibor. Dávni předkové věřili, že když pojmenovali dítě po dědečkovi, bude v něm nadále žít. Dávat jméno synovi po otci se začalo až později. V listinách kolem roku 1200 se jednoduše napsalo, kdo kupoval a komu prodával: Petr, syn Pavla prodal a kupoval Bohuslav, syn Šimona. Šlechtici si za jménem uvedli místo odkud byli: Kryštof Harant z Polžic a Bezdružic, měšťané se poznávali jen podle křestního jména, za které připojili přezdívkou nebo povolání. Když bylo více Jakubů, pak jeden byl hrnčíř, druhý kovář, další bednář anebo podle zdravotního stavu – Vojtěch hluchý, chromý nebo slepý.

Historie změnila i jména. Dokladem toho jsou ta, která se začala dávat po přijetí křesťanství. Jména hebrejského původu, jako Anna – znamená lásku, Marie (milovaná Bohem), Jan (Bůh je milostivý), Kateřina (čistá), i latinského: Pavel (malý, skromný), Benedikt (blahoslavený). Během germánské kolonizace seznam zpestřila další jména, např. Bernard (statný jako medvěd). Každá oblast měla svá charakteristická jména.

Postupně vznikala přízviska, ta se ale z otce na syna nedědila. Lidé přibývalo, s nimi i druhé jméno, které nebylo úřední, až dokud Josef II. nenařídil, že každý musí mít dvě jména kvůli sčítání. A tak jak se lidé nějak nazývali, přezývali, zvali, z toho vznikl termín *příjmení* a stalo se dědičným.

V našich zemích s německým živlem vznikala přízviska také podle řemesel, která si jednotlivci nechávali buď v původní formě nebo je překládali do češtiny. Schuster (švec), Schmeltzer (tavič), Bogner (výroba luků), Goldschmidt (zlatník). Znakem je i jméno odvozené od národů, které k nám přicházely, Turek, Polák, Slezák, Uher, Slovák nebo Cikán. Zvláštností nejsou ani jména odvozená od zvířat: Sokol, Liška, Strnad. Rostlin: Růžička, Smrčka, Karafiát. Podle barev: Bílý, Černý, Červená. Množství jmen je odvozeno od přírodních jevů: Mráz, Skála, Zima, Hora, Slunéčko.

V souvislosti se vznikem příjmení a dvěma jmény vznikly také matriky, t.j. seznamy narozených, zemřelých a matrika svateb. V římsko-katolické církvi byly zavedeny r. 1563 podle předpisu tridentského koncilu. Josef II. vyhlásil matriky za veřejně úřední knihy.

V 18. a 19. století se dávala dětem křestní jména podle svatých, kterým byl den narození zasvěcen, nebo jména po kmotrech, prarodičích, panovnicích. Anna, Marie, Alžběta, Tereza, Jan, Ladislav, Štěpán.

A dnes? Křestní jména dáváme podle módy, chuti, vkusu či nevkusy. Příjmení už nám zůstávají, hlavně tedy pánům. My ženy máme přece jen větší šance na změnu.

Každé jméno tedy něco vyjadřuje, s něčím souvisí, v každém je skrytý kus historie. Na říjnové titulní straně najdete fotku šťastných novomanželů. Nejdřív byl ŠTĚSTNÝ jen David, od září i Hanka. A že jsou na první pohled skutečně šťastní – nomen omen – vidíte sami. Navíc jsou oba hlubocí zastupitelé, a byť každý z nich zastupuje v zastupitelstvu jinou stranu, zdá se, že šťastnému svazku to nevadí. To by i pro ostatní politiky mohl být dobrý precedens – že se spolu i politici mohou domluvit a být přitom šťastní (a učinit šťastnými i své voliče).

Ale bez legrace, Hance i Davidovi Šťastným přejeme hodně štěstí a aby jim společné příjmení vydrželo spoustu let ve zdraví, lásce, spokojenosti a pohodě – a hlavně ve svém významu.

Drakyáda i drakiáda (v češtině oba termíny možné)
– pro malé i velké draky – 5. října na letišti Hosín

Jihočeské rybářské slavnosti

Hráz rybníka Bezdrev 28. října 2013 od 9.00 hod.

28.10.2013 od 9.00 hod.

www.hluboka.cz

BLAHOPŘÁNÍ:

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci říjnu 2013 oslaví významná výročí.

Rychetská Karolína	Hluboká	93 let
Klečková Růžena	Hluboká	90 let
Vácha Jaromír	Hluboká	90 let
Sedláček Václav	Kostelec	85 let
Beranová Božena	Hluboká	80 let
Musilová Anna	Jeznice	75 let
Němcová Marie	Purkarec	75 let
Božovská Marie	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Opustili nás

Tobias Gomelský	Hluboká	Veselý Jiří	Hluboká
Kristýna Barešová	Hluboká	Neubauerová Vilma	Hluboká
Jan Ferdinand Mach	Hluboká	Winkelhoferová Milada	Hluboká
Jan Irovský	Hluboká	Dean Brian Lawrence	Hluboká
Lukáš Borovka	Hluboká	Voráček František	Hluboká

❖ ZPRÁVY Z RADNICE ❖

Ze zastupitelstva města

■ Pokračuje projekt zateplování ZŠ. V souvislosti se změnou technologie zateplování z důvodu výskytu azbestu uvnitř nosné konstrukce tělocvičny a z dalších důvodů došlo ke změně rozpočtu. Díky změně je nutno vyčkat vyjádření Fondu, zda jsou změny z hlediska dotace uznatelné.

■ SDH Hluboká požádal o navýšení rozpočtu na zateplení a odvětrání střechy hasičárny. Jednalo se o havárii objektu.

■ Město uvolnilo fin. částku na úhradu výměny motoru kompaktoru na skládce. Vzhledem k tomu, že úprava skládky probíhá neustále, bylo nutné provést výměnu neprodleně tak, aby chod skládky nebyl narušen.

■ Po povodních 2002 byly mimo jiné zpracovány návrhy protipovodňových opatření pro obec Bavorovice. Návrhy byly postupně realizovány vyjma dokončení protipovodňové ochrany od Dehtářského potoka. Nebyl realizován jižní konec hráze z důvodů majetkových a nesouhlasu Českých drah a severní konec hráze z důvodů majetkových. Po letošní povodni byla pro severní část předjednána dohoda s majiteli dotčených pozemků o možnosti provedení terénních úprav a předložena nabídka zpracování projektové dokumentace.

■ Starosta informoval, že rada jednala o možnosti rozšíření parkoviště.

■ Na základě požadavku OV Bavorovice bylo s pomocí dopravního projektanta zpracováno několik variant umístění autobusové zastávky u křižovatky silnic na Týn/Vlt a silnice do Bavorovic, tak, aby cestující, hlavně školní děti nemuseli přecházet silnici II/105.

■ Bytový dům čp. 983 s 22 byty a jeho nevyhovující řešení vytápění – zvolena bude varianta centrální plynové kotelny v domě, připravuje se projektová dokumentace.

■ V současnosti byl dokončen projekt na stavbu propojení vodovodu v Křesínské a Pražské ulici a zajištěno stavební povolení. V souvislosti s přípravou rekonstrukce kanalizace bylo dohodnuto provedení nového asfaltového povrchu v úseku Vltavská – Křesínská a předběžné položení vodovodu při stavbě kanalizace stavbu zlevní a město ušetří prostředky za uvedení vozovky do původního stavu.

■ Začátkem letošního roku byla zahájena stavba Sportovního přístavu, kde investorem stavby je Ředitelství vodních cest s náklady cca 160 mil. Kč. Část díla (objekty mimo přístav) zajišťuje město Hluboká nad Vlt. V současné době je dokončen první objekt – přeložka kanalizace. Probíhá výběrové řízení na další objekty, byl vybrán uchazeč s nejnižší nabídkou (společnost Metrostav a.s.). Vzhledem k rozpočtovým možnostem města bude sestaven harmonogram prací tak, aby do poloviny příštího roku byly realizovány pouze práce, které po dokončení stavby realizované ŘVC (vlastní přístav, vjezd do přístavu s mostem a protipovodňovým hrazením, část komunikací apod.) umožní kolaudaci celého přístavu a jeho využívání.

■ Proběhly práce na zateplení MŠ Schwarzenberská

■ Byly dokončeny práce projektu Obnova místní komunikace Líšnice – Radonice. Nedostatků jako vyčištění a upravení funkčnosti propustků, osazení dopravního značení, vyřezání křovin v rozhledových poměrech,

čištění příkopů atd. je nutno odstranit, aby bylo možno stavbu zkolaudovat a požádat o vyplacení dotace.

■ Jč kraj schválil městu finanční prostředky z grantového programu Obnova drobné sakrální architektury na obnovu 4 božích muk v k. ú. Hluboká nad Vltavou

■ Proběhlo výběrové řízení na zhotovitele projektu *Pravobřežní vltavská cyklostezka ČB – Hluboká nad Vlt, část I*. Akce musí být realizovaná do konce roku 2013.

■ Proběhlo výběrové řízení na zhotovitele projektu *ZŠ Renovace atletické dráhy u základní školy*

■ Bylo realizováno výběrové řízení na projekt *Odpočinková zóna domova důchodců*. Stavba bude zahájena hned po podpisu smlouvy a je předpoklad dokončení do konce roku

■ Na základě předchozích rozhodnutí zastupitelstva města Hluboká byly zahájeny práce na změně územního plánu obce č. 1. Změna se týká pěti lokalit. Byl vypracován návrh zadání, který byl projednán s dotčenými orgány a veřejností.

■ Místní akční skupina Hlubocko – Lišovsko (MAS) připravuje Integrovanou strategii území působnosti MAS pro programové období 2014 – 2020. Tuto strategii zpracovává jako podklad k žádosti o dotaci z Programu rozvoje venkova. Pokud bude žádost úspěšná, bude i v novém programovacím období rozdělovat obcím dotace na rozvoj území.

■ Byla zmíněna potřeba rozšíření městského hřbitova, když jeho současná kapacita již přestává dostačovat. Bylo sděleno, že věc je již v jednání a ve spolupráci s arch. Bartákem je jednáno o možném řešení.

■ Pan starosta informoval zastupitele o záměru osadit domy významných rodáků pamětními deskami a vyzval zastupitele, aby popřemýšleli o možných kandidátech. Starosta zmínil například známého hlubockého spisovatele či letce RAF z druhé světové války.

❖ BEZPLATNÁ INZERCE ❖

■ **Pronajmu byt v rodinném domku** v Hluboké nad Vltavou, 2+1, 65 m², nájemné 5 000 Kč + spotřeba. Volný od října. Tel. 776 722 612

■ Příprava vozidla na zimu

Firma Čivako – mytí vozidel v Hluboké nad Vltavou nabízí od 15. 10. 2013 do 15. 12. 2013 ruční mytí vozidla + voskování karoserie (titan vosk) za cenu 500 Kč. Mobil: + 420 724 144 396, www.civako.estranky.cz

■ **BLUEBERRY SHOP NOVINKY NA ŘÍJEN!!** Připravili jsme pro vaše děti na podzimní čas a nevlídné počasí prošívané vesty, zateplené kalhoty, podzim. čepice, punčocháče, teplejší tepláky s rantlem, silonky, mikiny, trika dl.rukáv, parádní mikino – bundy, šušťáky, holínky, fleesové vesty, šaty dl. rukáv s 3D aplikací – sváteční. Většina zboží je až do vel.164. Více na www.blueberryshop.cz

NA VĚDOMOST SE DÁVÁ:

12. října 2013 od 19,00 hodin se koná

6. ročník BEZINKOBRANÍ v Bavorovicích

Ochutnávka domácích bezinkových pochoutek (po loňských zkušenostech nejen bezinkových) => kdo co máte, přineste!

Společně ochutnáme a zhodnotíme.

Místo konání: Bavorovická hospoda

Srdečně zve SDH Bavorovice

Kosmetický a masážní salon Šárka

Nabízí – kosmetické služby – masážní služby
– vizážistické služby

Hluboká nad.Vlt. Zámostí, Smetanova 643, tel.777 606 952
Vše o kosmetickém salonu najdete na www.salon-sarka.cz

Westernové ježdění aneb Divoký západ západně od Hluboké

*Moudré přísloví nám praví, svoji starost nechat koním, mají větší hlavy.
Ale nejen hlavy, i srdce mají větší, jen když naučíš se dobře koňské řeči.
B. Jiřová, 2005*

Westernové knížky a filmy – Sedm statečných, Tenkrát na západě, V pravé poledne... krásní muži, ještě hezčí ženy a překrásní koně.

A připusťme, že cowboy dělá řemeslo, které se musí sakra umět a mužům vždy slušelo a sluší. Jenže na divokém západě jsem nebyla, do Ameriky kdoví jestli se vůbec někdy dostanu, a tak o honácích krav mnoho nevím.

Ale přesto jsem se na jeden ranč vydala – a je to z Hluboké co by kamenem dohodil. Potkala jsem tam nejen kovboje, ale i kovbojskou slečnu. A koně s americkou krví v žilách jsem si pohladila taky a moc se mi líbili.

Ranč Patriot najdete v Plástovicích – vesnici – která je přímo koňskou kolébkou. Plástovice jsou místo, kde se prý chovalo za první republiky nejvíce koní v Evropě. Místní sedláci zbohatli na tom, že je prodávali rakouské armádě. Na druhé straně později za socialismu to byla nejtrestanější obec v zemi, tady opravdu seděl ve vězení někdo z každé rodiny, což je také unikátní. Plástovice jsou vůbec místo s velmi zajímavou historií, statky selského baroka chráněné vesnickou památkovou rezervací.

A zřejmě se tady začíná psát zase jiná koňská historie... Píše ji jeden z hlubockých občanů, nadšený cuttingový jezdec pan Jiří Jiša a jeho mladičká dcera Diana, která jako jediná Češka v historii získala cenu evropského šampionátu Americana CUTTING Non Pro.

Co to vlastně je, ten cutting?

Cutting je samostatná disciplína – a je to královská disciplína! – soutěží westernového ježdění. Ti nejlepší koně se vybírají a dávají na cutting, a když tam neobstojí, soutěží v cow horse, reining anebo rodeu. Cutting zvládají prostě ti nejlepší a nejšikovnější koně. Cutting je sport o tom, že s koněm musíte umět porotě prokázat jeho samostatnou práci, ano, ten kůň o tom co dělá, hodně přemýšlí. Vy, jako jezdec, ho vedete skoro neznatelně jen sedem a stisky nohou. Jezdec i kůň jsou partneři. Na rozdíl od všech jiných koňských disciplín na světě, je to jediná soutěž, kdy nesmíte použít oštěz.

Ten kůň je tedy při soutěži samostatný, musí přemýšlet bez pomoci jezdce?

Ano, kůň musí umět číst krávy, které má oddělit od stáda, musí pochopit, které jedno nebo dvě, tři dobytčata vy chcete vybrat, nejméně během dvou a půl minuty je musí udržet a na linii ho zrcadlově kopírovat. Musíte porotě prokázat zručnost a pohybový talent toho koně, tedy krávu koně. A za druhé, společně musíte udržet rovinu a musíte držet dimenzi a váš úkol s teletem nebo krávou můžete ukončit ve chvíli, kdy je znehybnělá nebo se k vám otočí zády.

Ti vaši westernoví koně jsou určitého druhu? Připadají mi takoví nízcí... Asi na něm jezdcí líp drží balanc, skoro se dotýkáte nohama země. Je to plemeno amerického Quarter Horse. Jsou to koně k tomu léta šlechtění, vhodní pro práci kovbojů, mají tzv. Cowsense –jakýsi »tah« na krávu. V tomhle oboru existují koně, kteří umí zvládnout i divoké bizony.

Nicméně nohy na zem – ne, ne, by byla diskvalifikace. Ono to tak někdy vypadá, i na fotografiích nebo filmech ze závodů. Jak je kůň v tvrdém stopu, typickém postavení, nohy široko od sebe, je jakoby nižší. Ano, jsou menší než klasický kůň, ale jsou to krásní urostlí koně.

Jak cuttingový sport vznikl? Vyvinul se vlastně z klasické kovbojské profese. Majitel stáda najal kovboje, a teď to stádo hnali spoustu kilometrů, třeba ke dráze, odtěnkud někam. A večer, když tábořili, dali stádo do kupy, ti nejšikovnější cutters – odřezávači – po našem bych je nazval oddělovači – tak ti nejšikovnější z nich vešli s koňmi do stáda a kontrolovali, které kusy dobytka ještě nemají cejch. A krávy, co ho neměly, nebo nově nakoupené kusy, které potřebovaly ocejchovat, tím koněm vybrali a oddělili dobytče ze stáda. Protože vybíral

přímo ze stáda házením lasa, to by těžko chytili tu správnou krávu, v chumlu zvířat se nedá trefit přesně. Oddělili dobytče od stáda, připravili je roperům – to jsou lasaři, ti kus odchytili lasem, ocejchovali a vrátili do stáda. A postupně se z toho vyvinula jednak takhle profese a jednak pak soutěže o to, kdo je nejlepší.

Vy se s dcerou těch soutěží účastníte. Soutěžíte vždycky sami za sebe, jedna osoba?

Ano, ale k tomu máte 4 pomocníky, tzv. turnback, dva vepředu a dva vzadu. Ale ti vám nesmí moc pomáhat, spíš jen tak koučují krávu, aby vám nezůstala apaticky stát, aby se hýbala, ti zadní vám mohou pomoci na startovní čáru přivést dobytče, abyste se mohli s koněm předvést. Ale všechno další už záleží na vás.

Říkal jste, že cuttingové závody pořádáte i u vás na ranči. A kde seženete stádo dobytčat? Na závody si je najímáme od chovatelů dobytka. Musíme je samozřejmě střídát, protože ty kravky rychle pochopí, o co jde, že jim nejde o život, tak aby to závodníkům příliš neusnadňovaly. Pořádáme tady pohárové závody pod americkou hlavičkou, přesně podle regulí. A na tréninky koní, když nemáme živou krávu, máme i trenážer: krávu na dálkové ovládání, na prstýnku na ruce, a tou si pohybuje, jak je potřeba. Pro mladé koně je to výborná škola. Umělou krávu si ovládáte podle přání a máte výhodu, že ta – na rozdíl od těch skutečných – na vás počká a kůň si to může zkusit, lépe se naučí chápat, co vlastně po něm chcete a jak to má dělat, co s tou krávou má vlastně provádět.

Dobytek při závodech netrpí, copak se můžeme bavit o tom, kde dobytek trpí a kde ne, v zemi, kde býval dobytek ustájený v kravínech a za celý život odtud nevyšel ven, až na jatka? To dobytče se může leknout koně, rychlého pohybu, ale to není utrpení zvířat. Samozřejmě, když mi na závody farmáři dobytčata půjčují, ví, že se jim vrátí bez úhony, jinak by mi je už příště nepůjčili.

Jak jste k tomu přišli, k takovému sportu amerických kovbojů? Tady v jihočeských Plástovicích? Jak? Já jsem původem z Prahy, z paneláku, takže nepřilíš typický kovboj. Ale moji předkové po mamince – podle kroniky naše rodina vlastně Plástovice zakládala. Takže já jsem místní rodák. Můj praděd měl koně, měl i jezdecké, a já na to chtěl nějak navázat.

Opustil jsem Prahu a přešel s firmou do jižních Čech, oženil se na Hluboké a zůstal. Jsem rád, že jsem se sem mohl vrátit. I když hala na výcvik koní je nová, do rodného statku by se to nevešlo. Nicméně na rodovou tradici jsem navázal.

Kdy jste začal jezdit na koních?

Až tady na jihu Čech, když mi bylo 27. Ale dceru jsem učil rajtovat od malinka. Máme s manželkou dvě děti, dvě dcery, ale z celé rodiny jezdí jenom jedna dcera.

Ale zase veleúspěšně! Je pravda, že jezdeckví je sport, ke kterému nemůžete nikoho nutit. Buď ten vztah ke koním někdo má anebo nemá. Takže já jsem rád, že aspoň jedno dítě miluje to, co já – směje se pan Jiša.

Táta je vzor? Kdy se vám cutting začal líbit, Diano? Ptáme se dcery, vítězky srpnové Americany, konané v německém Aubsburgu.

Asi ještě dřív, než jsem se narodila. Samozřejmě, že všechno mám od táty, on mě ke všemu přivedl a na závody jezdíme společně.

Ale já jsem Americanu nikdy nevyhrál, abych vám to řekl na rovinu, posteskl si otec.

Vaše dcera se svojí kobyolkou Americanu vyhrála. To je vrchol soutěží v cuttingu?

To je soutěž, která se jezdí v Německu jednou za dva roky. Diana vyhrála masters, rozjížděky a ještě finále, první Češka v historii Americany, které se to podařilo. A hlavně vyhrála všechno s maximálním skóre, což bylo prostě opravdu velké vítězství. U westernového ježdění nedostáváte medaile – ale přezky na opasky, takže se s nimi pak můžete prezentovat. Problém je, když jich vyhrájete víc, tak musíte vybírat, které budete nosit. Já mám nějaké zlaté, a tahle je dcery. Velikostmi jsou stejné, jak pro ženy, tak muže, všechny je vyrábí jediná firma v Coloradu.

Když westernovou soutěž chce pořádat nějaký stát mimo Ameriku, v Evropě, musí k tomu získat povolení americké asociace tohoto sportu. A když se ten závod jede v nové zemi poprvé, tak ho chce každý vyhrát – protože získá trofej, jakou už nikdo další nezíská, s tím prvním pořadovým číslem toho státu. Mně se to podařilo u nás v Čechách.

A když jsem pak byl v Americe, zastavil jsem se u stánku firmy, která ty trofeje – přezky na pásky – vyrábí – a pochlubil se jim, že jsem tu první trofej v České republice vyhrál.

Prekvapili mě, protože řekli, že si každou první trofej přesně pamatují a tu moji samozřejmě taky...

To tak bývá, že si skrze děti plníme naše sny. Ono asi všeho nelze dosáhnout za jednu generaci. A jaký je to pocit, vyhrát tu největší soutěž, jako holka z Česka, ve sportu, který patří opravdovým kovbojům?

Radost. Překvapení. Nadšení! říká Diana. Všichni vás sledují, cítíte ty pohledy, není to jen příjemný pocit, je to samozřejmě i zodpovědnost. Ale když se daří, tak se daří. Je to samozřejmě i o štěstí, ale je za tím taky spousta naší práce.

Byl to krásný pocit, slyšet českou hymnu a vědět, že ji hrají kvůli mně. V té chvíli jsem snad byla v úplné euforii...

Když jsem Dianku vzal poprvé do Ameriky, vysvětluje pan Jiša, bylo to do Texasu, na trénink k jednomu absolutnímu profesionálovi, který je doživotním čestným předsedou NCHA. A on nám úplně vážně řekl, ať tady v Česku všechno prodáme a zůstaneme v Americe. Že Diana je talent! Anebo, ať tam nechám aspoň holku samotnou, že ji přihlásí na školu a bude ji trénovat... Tak jsme zavolali domů mamince – a ta zavelela: okamžitě domů!!!

Jak je soutěž rozdělena?

Kategorie YOUTH – mládež, třída Amateur, Ladies – ženy. Jsou soutěže pro profesionály open – otevřená, a tam může jít každý, kdo si troufne., pak je třída neprofesionálů non pro.

A jak dlouho mohou jezdcí závody jezdit? Až do smrti? V Americe závod odjedou i 65 leté babičky. A všichni jim o to víc tleskají. Cuttingové závody se jezdí každý víkend, kdekoli, kdykoli. Taky tam nemají problém s dobyt看. V Americe jsem byl třikrát v životě, nakupovat koně, a tam to tak prostě je, v dobytkařských oblastech má koně každý. Tak jako my máme psa, oni mají koně třeba na zahradě. V Nebrasce vám vysvětlí, že pro ně je kůň pořád nepostradatelný pracovní nástroj. Práci s dobyt看m by bez koní nedokázali dělat. Čtyřkolky, terénní auta, to nejde, dobytek se strojů bojí. Koně a dobytek si rozumí nejlíp, patří k sobě.

Klisny, které chováte, to jsou všechno americké rodačky?

Ano, jsou. Nakoupili jsme je v USA a taky už od nich máme hřebata, jejichž otec je také americký hřebec. Dvě mám ve sportu, ty dvě, co z nich jsou teď už maminky, nás také velmi úspěšně reprezentovaly.

Jak se přiveze kůň z Ameriky do Čech? Letecky. No, není to jednoduché. Nekupoval jsem hřebata, ale koně, které už mají nějaký rekord (výhru), tedy doklad o tom, že jsou kvalitní a slibné. Kobylka z Nebrasky, druhá z jižní Alabamy. O ní se dá říct, co start, to úspěch, vítězství. Jen co si odchová chlapečka, tříměsíční hřebátko, vrátím ji do sportu, je výborná.

Je velký problém koupit kvalitní zvíře? Jak se v tom vyznáte?

Přece jen to dělám už dost dlouho, abych se trochu v koních vyznal, a přece jen mám v Americe dost přátel, kteří už třeba i tady

u mě na ranči byli, stálo jim za to se sem přiletět podívat, a moc se jim tady líbilo. Včetně výhledu na Temelín.

Pro většinu z nich to byla první návštěva v Evropě. A ti mi s tím pomáhají. Poradili mi. Navíc teď už jsem s nákupem koní skončil. Udělal jsem vlastně takový rodinný projekt: nakoupil dobré klisny a vytvořil rodinu nepříbuzných klisen, z těch dobrých rodů koní tohoto sportu. A teď už přicestuje vždycky jenom sperma od hřebce, abychom mohli vychovat kvalitní hříbě.

Američani mi říkali: Ty jsi jedinej chytřej Evropan. Kupuješ kvalitní klisny, zatímco všichni ostatní kupují hřebce a myslí si, že vydělají hodně peněz za jejich připouštění.

Ale všechno dobré, co kůň má, získá od své mámy. Všechno je od mámy, ten hřebec dává do papírů jenom své jméno. Všechno skvělé, povahu, zdraví, temperament – samozřejmě, že něco je od hřebce, ale ta klisna prostě ovlivní v hříběti mnohem víc. Stejně chybně si lidi myslí, že hřebec vede stádo. Ne! Klisna ho vede, hřebec ho jen brání. Ten je tam k tomu, aby se postavil nepříteli a nechal se zabít. Je nahraditelný.

Je v jihočeském kraji další farma, kde mají tenhle typ koní?

Není taková. To je prostě skutečnost, ono opravdu není možné srovnat vysoce kvalitního koně s koněm z místních zdrojů. Zatím nikdo z Jihočechů se tomu nevěnuje jako já. My máme k dispozici venkovní prostory na soutěže a také halu, ta je pro koňské sportování důležitá, po zimě přesně poznáte, kteří koně v zimě měli možnost tréninku a kteří ne...

Kobylka, která se probíhá na pastvině se svým hříbětem, byla moje první kterou jsem koupil. Klisny s krásným exteriérem a krásným nošením těla, na první pohled je vidět, že jsou to výjimečná zvířata. Tříměsíční hřebátko, klisnička a hřebeček už teď mocní v prsou, klisnička bude hodně rychlá, pochvaluje si chovatel. Jsou chytré a krásné. Hřebátko má ušlechtilý krk, krásně tvarovanou záď, krátké holeně, rovná kopyta, záda v linii... Budoucí krasavice a možná šampionka...

Vy i vaše dcera tedy každý závodíte se svým koněm. Závodů se asi účastní víc mužů než žen? A jak to mají koně?

Jezdci jsou ze 60 % muži, 40 % dívek. A koně? Nejvíc jezdí klisny a valachové a nejméně hřebci. Proč? Hřebci jsou samozřejmě pro tenhle sport nejlepší, ale když pak začnou připouštět, tak už chybí soustředění a je to složitější.

Nicméně, protože sperma dobrých hřebců se pak prodává k oplodnění dobrých klisen, hřebci si musí vydobýt svou dobrou pověst na závodech. A samozřejmě, vždycky má hřebec největší glanc, jsou to krasavci. I když já mám nejraději klisny, jsou takové poctivé, snaží se. Když si ji získáte, tak je ta klisna strašně obětavá, chce vám udělat radost...

Prostě typická ženská!

Jo! Když na mě skočila kráva z boku, tak ta moje klisna to ustála, rozkročila se, nepadla se mnou – ochraňuje vás – a ještě tu krávu hryzla. Prostě dá najevo city, které k vám chová...

A tenhle sport už má u nás v Čechách nějakou tradici?

Nemá. Právě se začíná psát. Tohle je sport vysloveně dobytkařských států USA, tedy dobytkařské velmoci. Dneska kupodivu jezdí cuttingové závody Izraelci, Rusové s tím začínají, Polsko se do toho pouští, ale jinak Švédsko, Francie, Německo, Rakousko, Holandsko, Belgie, v Evropě je nejlepší Itálie. Na počet je nás cutterů nejmíň v Čechách, ale musím říct, že na každém závodě ve světě jsou Češi vidět. V Evropě se tenhle sport rozvíjí, divácky patří k nejoblíbenějším sportům.

Já bych rád, aby se Jihočeši cuttingu více chytli. Pořádám na ranči několik závodů ročně, z toho jeden tady v jižních Čechách velice známý »Rodeo«, které každoročně navštíví kolem tisícovky lidí. Kromě toho tady pořádám i své závody, zvládnou tři větší závody a pak čtyři, pět menších klinik. My se propagaci ranče moc nevěnovali, byla pořád nějaká práce a výstavba důležitějších věcí, ale mám pocit, že nazrává doba, kdy se westernovému sportu a jeho propagaci začneme víc věnovat.

U nás na ranči bereme do tréninku dva až tři koně. Nemůžete trénovat příliš koní najednou, jde o zodpovědnost za kvalitu tréninku, musíte se výcviku věnovat naprosto individuálně. Pořádáme i dětská soustředění, máme výhodu možnosti získávání dobytka na akce i tréninky – protože děti se ve sportu musí zdokonalovat, a to bez kompletního tréninku nejde.

Jezdí sem rodiče s dětmi, kteří mají svoje koně, a my se jim během jejich pobytu můžeme věnovat, maximálně však deseti dětem, víc bychom nezvládli. Jsem na to sám, dcera mi samozřejmě pomůže, plus jejich trenéři. To byla moje podmínka, aby věděli, co se s těmi dětmi pak budou doma učit.

Když to srovnám třeba s Velkou Pardubickou, přijde mi, že tohle je sport, který je koním přirozenější.

Přesně tak. Ten kůň může s vámi padnout, může ho nějaké dobytče vzít rohem, ale nejsou z toho tak těžké úrazy jako při dostizích. Smrtelná zranění se nekonají, maximálně to správi štíti. Navíc i divákům se to líbí z důvodů, že kůň to dělá z ochotou, není represován, není uštěván a baví ho to. Toho koně to baví, ví, co se po něm chce a proto předvádí všechny možné figury, aby dosáhl cíle. A mám pocit, že i telata a krávy si tu hru užívají taky. To byste koukali, jak nás někdy šikovně tele potrápí a jak umí utíkat a klíčkovat.

A manželka vám fandí, nebo se o vás a dceru bojí?

Bez manželky by to nešlo, ta všemu dává takovou závěrečnou hezkou tečku. Dohlíží na všechno, co je potřeba, hlídá očkování u koní, zásobování ranče, za tím vším, co podnikáme, je hodně její práce. Koně má ráda, ale jezdeckví se nevěnuje. Když byly děti malé, říkala, že se nemůže přizabít na koni, protože děti potřebují mámu, a má pravdu, pár zlomenin jsem díky svému koničku získal. Dianka zaplatí pámbu žádnou. Ale u mě to bylo z rodeového ježdění, a to už je trochu nebezpečnější level. Ale zas na to, kolik jsem toho v životě najezdil – to v tom součtu tak hrůzostrašné není.

Na závody jezdí oba kovbojové z ranče Patriot v Plástovicích po celé Evropě, do Polska, Německa, Itálie a Francie... Fangličky ze závodů mají Jišovi rozvěšeny na stěnách společenských prostor baru u haly pro zimní výběh koní, rozlišují se barevně: modrá za první místo, červená za druhé... Na policích jsou vystaveny poháry, na zdech šerpy, které se zavěšují za vítězství na plece koním. Těch vyhraných pohárů z Bavorska z jedné dobré a oblíbené westernové soutěže je tady dost – patří otci i dceři.

Westernové ježdění si samozřejmě žádá i klasickou módu – a že Dianě sluší, si můžete všimnout na fotografiích. Ty správné kovbojské boty pořídíte v Americe nebo na velkých závodech všude v Evropě. Kovbojské klobouky se šijí na míru, objednávají se z Texasu. Dianu zdobí klobouk nejvyšší kvality z plsti ze srsti bobříků bříšek a ty nejlepší klobouky mají vnitřek vypodložený červenou látkou...

Samozřejmě že děvčata jsou v tom sportu hezčí ke koukání, myslí si pan Jiša, mají větší podporu publika, ale ti mužský tomu zase dají dražv...

A v žádném případě holky vítězství nedostanou zadarmo, musí prokázat své umění a šikovnost – a taky odvahu, ustát, že se na ně řítí býček a bojovat v každé sekundě soutěže. Pravda je, že jsou na to dva – kůň a člověk, a že oba z té dvojice musí odevzdat to nejlepší, co v nich je.

Foto Jan Pirgl a archiv rodiny Jišových

Ze slovníčku westernového jezdce:

Cutting

Nejvíce připomíná práci honáků na ranči. Důležitou rekvizitou této soutěže je stádo dobytka, ze kterého musí kůň oddělit jeden kus a zabránit mu v návratu ke stádu. Kůň je skutečně tím důležitějším v páru, protože všechnu práci dělá sám, jezdec je za výraznější povely penalizovaný. Časový limit je 2,5 minuty.

Western pleasure

Tato disciplína je v kvalitním provedení dost náročná. Dvojice postupně absolvuje po obvodu kolbiště všechny tři chody: krok, klus a cval oběma směry podle pokynů rozhodčích. Klus a cval jsou proti klasickému anglickému ježdění velmi pomalé, ale toto zpomalení musí vycházet ze správného podsazení zadních nohou. Otěže jsou volné a přilnuté, téměř nepozorovatelné, nadměrné používání otěží je penalizované. Dvojice musí působit dojmem úplné uvolněnosti a pohody.

Trail

Předvádí překonávání překážek, se kterými se kůň setkává při práci na ranči. Dráhu trailu určuje rozhodčí. Trasu tvoří překážky, způsob jejich překonání... celkem 6 překážek, 3 jsou povinné (přechod brankou, překonání řady kavalet, couvání) a další volitelné (např. vodní příkop, přenašení předmětu, chůze přes houpačku...) Nejlepší jsou hodnoceni koně, kteří si překonání překážky řeší sami, nebo jen s minimálními pobídkami jezdce.

Halter

Předvádění koní na ohlávce. Posuzuje se především exteriér koně s přihlédnutím na chovatelské hledisko jednotlivých plemen westernových koní.

Working cow horse

Je další disciplínou založenou na práci s dobytkem. Oproti cuttingu tu kůň pracuje s jedním kusem dobytka. Musí ho udržet na jednom místě, musí ho dvakrát hnát po dlouhé stěně kolbiště, pravidla předepisují aspoň dvakrát změnit směr. Následuje vyvedení telete na kruh ve středu a uzavření velkého kruhu v cvalu v každém směru. To vše musí kůň s jezdcem zvládnout za 2 minuty. Soutěž má ještě druhou část – drezúrní.

Pozn. redakce

Krátkou básničku v úvodu článku složila maminka pana Jiši, rodačka z Plástovic, paní Božena Jišová, česká spisovatelka, básnířka a politická vězeňkyně komunistického režimu v Československu (vězněna za tzv. protistátní činnost v letech 1954–1960).

Je autorkou sbírek *Krásná nemá paní* – vzpomínky na kolegyně, s nimiž se setkala v komunistických žalářích a *Verše psané mříži*. Její životní osudy by vydaly na román.

Na přelomu 60. a 70. let publikovala v emigrantských časopisech pod pseudonymem Božena Jindrová básně, které si v paměti uchovávala z dob uvěznění (politickým vězňům bylo totiž odepřeno používat tužky a papír). Nejčastěji publikovala ve Švýcarsku, v emigrantském časopise MUKL. Normalizační vývoj po r. 1969 ji dostihl v r. 1974, kdy byla znovu odsouzena za angažovaný protisocialistický postoj, rehabilitace z r. 1968 byla zrušena. Plně rehabilitována byla teprve po r. 1989. V r. 2010 jí byla Ústavem pro výzkum totalitních režimů udělena cena Václava Bendy Za zásluhy v boji za svobodu a demokracii, v r. 2012 získala odznak účastníka odboje proti komunismu od ministra obrany.

Volby

Oznámení o době a místě konání
voleb do **Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky**

Starosta města Hluboká nad Vltavou podle § 15, odst. 1), zák. č. 247/1995 Sb.,
o volbách do Parlamentu České republiky a o změně
a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů,
o z n a m u j e :

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky
se uskuteční

v **pátek dne 25. října 2013** od 14,00 hodin do 22,00 hodin
a v **sobotu dne 26. října 2013** od 08,00 hodin do 14,00 hodin

Místem konání voleb je :

- v okrsku č. 1 – Hluboká nad Vltavou – Město I, Volební místnost v zasedací místnosti Městského úřadu Hluboká nad Vltavou
- v okrsku č. 2 – Hluboká nad Vltavou – Město II, volební místnost v učebně č. 102 v budově Základní školy Hluboká nad Vltavou, Karla Čapka 800
- v okrsku č. 3 – Hluboká nad Vltavou – Záměstí, volební místnost v budově Podniku místního hospodářství, Vltavská 287
- v okrsku č. 4 – Bavorovice, volební místnost v nové hasičské zbrojnici, Bavorovice 122,
- v okrsku č. 5 – Munice, volební místnost, Restaurace Krčma, Munice
- v okrsku č. 6 – Purkarec, volební místnost ve Vorařském muzeu, Purkarec 86
- v okrsku č. 7 – Kostelec

● Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky (platným občanským průkazem, cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem).

● Voliči, který není zapsán ve výpisu ze stálého seznamu, a který prokáže právo hlasovat ve volebním okrsku, volební komise dopíše do výpisu ze stálého seznamu a umožní mu hlasování.

● Voliči budou dodány hlasovací lístky nejpozději 3 dny přede dnem konání voleb.

V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.

● K zajištění pořádku a důstojného průběhu hlasování v místnosti pro hlasování je každý povinen uposlechnout pokynů předsedy okrskové volební komise.

● Každý volič se musí před hlasováním odebrat do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků, jinak mu okrsková volební komise hlasování neumožní.

● Volič může požádat ze závažných důvodů (zejména zdravotních) městský úřad a ve dnech voleb příslušnou okrskovou volební komisi, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. Okrsková volební komise v takovém případě vyšle k voliči své dva členy s přenosnou volební schránkou, volební obálkou a hlasovacími lístky.

● Volič, který se dostaví s voličským průkazem je povinen tento odevzdat volební komisi a volební komise jej zapíše do výpisu ze zvláštního seznamu a umožní mu hlasování.

V Hluboké nad Vltavou dne 27.09.2013

Ing. Tomáš Jirsa, starosta města

OZNÁMENÍ PRO CESTUJÍCÍ

Na základě žádosti města Hluboká nad Vltavou bude od 5.9.2013 zaveden nový ranní sobotní pár spojů v trase Hluboká – Č. Budějovice:

*) – výňatek z jízdního řádu linky 320060

Spoj 69

6

České Budějovice, U Zelené ratolesti	4:38
Hluboká n.Vlt., Bavorovice, rozc. 0.5	4:46
Hluboká n.Vlt., žel.st.rozc. 1.0	4:48
Hluboká n.Vlt., Lovecký zámek rozc. k ZOO	4:49
Hluboká n.Vlt., pod kostelem; MHD	4:52
Hluboká n.Vlt., pod kostelem; MHD	4:52
Hluboká n.Vlt. Záměstí most; MHD	4:54
Hluboká n.Vlt. U Pulců; MHD	4:56

Spoj 66

6

Hluboká n.Vlt. U Pulců; MHD	5:00
Hluboká n.Vlt. Záměstí most; MHD	5:01
Hluboká n.Vlt. Sportovní areál; MHD	5:02
Hluboká n.Vlt. Pod kostelem; MHD	5:04
Hluboká n.Vlt. škola	5:06
Hluboká n.Vlt. Lovecký zámek rozc. k ZOO	5:09
Hluboká n.Vlt. žel. st. rozc. 1.0	5:10
Hluboká n.Vlt. Bavorovice, rozc. 0.5	5:12
České Budějovice, České Vrbné; x MHD	5:15
České Budějovice, U výměníku; MHD	5:18
České Budějovice, U parku; MHD	5:20
České Budějovice U Zelené ratolesti	5:23
České Budějovice, aut.nádr.	5:30

CVIČENÍ PRO DĚTI

všestranná pohybová příprava
děti ve věku 3-6 let

každý čtvrtek

17:00 - 18:00 hodin

zápis dětí a 1. hodina - 3.10.2013

velký sál hlubocké sokolovny
(zadní vchod)

vedoucí: Jana Divišová

tel. 604 213 804

jeny.divisova@seznam.cz

STEJSKAL
Century 21
STEJSKAL

Jihočeská realitní kancelář s dlouholetou tradicí
NA TRHU OD ROKU 1992
bezpečný prodej Vaší nemovitosti

Mgr. Jana Vítů
realitní makléř
608 036 027

Zajistím veškeré služby v oblasti realit, zprostředkuji prodej, pronájem, konzultace zdarma.

**Naše kancelář má 13.000 poptávajících klientů,
ve Vaší lokalitě evidujeme zvýšenou poptávku
po domech a bytech k prodeji i k pronájmu.**

Kniha Poutní místa českobudějovické diecéze

Nová tiskárna v Pelhřimově vydala další knihu Jiřího Černého *Poutní místa českobudějovické diecéze. Milostné obrazy, sochy a místa zvláštní zbožnosti*. Jde o dosud nejpodrobnější souborné zpracování tématu poutních míst a kultu milostných obrazů a soch v regionu jižních a jihozápadních Čech. Zkoumaný prostor je vymezen hranicemi českobudějovické diecéze v roce 2012 a zahrnuje tyto okresy: Benešov (část), České Budějovice, Český Krumlov, Jihlava (část) Jindřichův Hradec, Klatovy (část), Pelhřimov, Písek, Plzeň-jih (část), Prácheň, Příbram (část), Strakonice, Tábor.

Samotná Hluboká nad Vltavou je spjata se zvláštním kultem sv. Jana Nepomuckého, kterého měli ve zvláštní úctě Schwarzenberkové. Bylo to z vděčnosti za světcovu pomoc, že jejich rod nevymřel. Právě proto je i farní kostel ve městě, který nechali vystavět, zasvěcen tomuto světcovi. V knize nalezneme i zmínku o zaniklém malém místě zvláštní zbožnosti »Samaritánka« či o votivní soše Panny Marie v Zámostí.

Schwarzenberkové se účastnili poutí též v nedalekém Zahájí. V okolí nejbližším okolí Hluboké nalezneme také např. menší poutní svatyně na Těšině u Hrdějovic či sv. Rozálie v Rachačkách u Purkarce.

Encyklopedicky pojatá, fotografiemi i autorovými kresbami bohatě ilustrovaná kniha má 343 stran se 185 hlavními topografickými hesly a dalšími přídatnými lokalitami, v nichž se odráží kult poutních míst. Barevné přílohy obsahují fotografie poutních svatyní a reprodukce svatých obrázků s vyobrazením poutních míst. Knihu distribuuje knihkupectví Kosmas a je k dostání ve všech větších a specializovaných knihkupectvích (případně u nakladatele Nová tiskárna Pelhřimov, ntp@ntp.cz, tel. 565 332 290). Cena knihy 330 Kč.

Vážení přátelé – Hlubočáci!

Plnou náručí pozdravů a vřelých díky za velký dárek – Závišův almanach, CD, propagační materiály města a okolí. Přehráním písni sboru Záviš jsem byla opravdu nadšená a dojatá. Pokud jsem pečlivě pročítala Almanach, neubránila jsem se slzám, neboť vzpomínky mě zavedly do dávných časů, kdy »Chvátalovci« – tatínek, strýček, synové Láďa a Jirka žili hudbou a šli pak dále ve šlépějích rodičů.

Ještě jednou moc děkuji, všem přeji hlavně zdraví, pohodu, štěstí a elánu do další tvořivé práce. Těším se na milé shledání zase »doma« na Hluboké.

Jiřina Novotná

P. S. I když mám věk – skoro 83 let, aktivně pracuji v Klubu aktivního stáří a pořádám pravidelné poznávací zájezdy po naší vlasti. Rovněž jezdíme do divadel a na koncerty. Odměnou pro mě je vždy spokojenost účastníků.

Parníkem z Hluboké do Purkarce

Plavbu parníkem jménem »Vojtěch Lanna« po řece Vltavě z Hluboké nad Vltavou do Purkarce a zpět absolvovali hlubočtí senioři dne 27.8.2013. Díky panu starostovi Ing. Tomáši Jirsovi a Městskému úřadu v Hluboké nad Vltavou, který tuto plavbu financoval, se mohlo 60 seniorů pokochat přírodními scenériemi na levém i pravém břehu řeky a připomenout si místa mnohým důvěrně známá.

Nalodili jsme se v 10.00 hodin na parník v přístavišti v Hamru, obsadili všech 60 míst, které jsou na parníku k dispozici a vypluli směr Purkarec. Tato trasa je velmi romantická. Pro nás byla zajímavá i díky tomu, že nás pan kapitán během plavby upozorňoval na zajímavé a pozoruhodné věci na obou březích řeky. Například skála »Baba«, která se vypíná na levém břehu Vltavy a má tvar postavy, dále »Černý Kříž«, stojící na skále na pravém břehu, nebo další kříž přímo u řeky na levém břehu. Dále na pravém břehu rozsáhlá rekreační stavba pražské AMU, atd.

Také nás upozornil na cedule na levém břehu řeky, ze kterých jsme se dozvěděli, kolik kilometrů jsme od soutoku Vltavy s Labem. Tyto cedule jsou rozmístěny vždy po jednom kilometru po celé délce řeky. Hluboká nad Vltavou je od soutoku vzdálena 225 km.

Po zajímavé plavbě a příjemně prožité 1,5 hodině na parníku, kde nás obsluhovala ochotná servírka, jsme v 11,30 hod. vystoupili v přístavišti v Purkarci. Mnohé z nás překvapilo, jak se Purkarec díky řece a cyklostezce mění v příjemnou a turisticky navštěvovanou obec.

A protože se blížilo poledne, měli jsme v hospůdce objednaný řízek se salátem a několik členů našeho senior klubu švestkové knedlíky. A po dobrém obědě a posezení jsme nastoupili ke zpáteční cestě na Hlubokou nad Vlt. Připluli jsme ve 14.30 hod., sice za mírného deště, ale plni dojmů z právě prožité plavby.

Zapsala: Božena Jakubcová, foto Jan Pirgl

Město Hluboká nad Vltavou spolu se sociální komisí
Vás srdečně zve na

TRADIČNÍ SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

V hotelu PARKHOTEL v Hluboké n/Vlt.
ve **středu 13 listopadu 2013**
začátek 14:00

PROGRAM:

1. Zahájení
 2. Kulturní pořad dětí ZŠ
 3. Vystoupení starosty města, dotazy
 4. Seznámení se sociální problematikou, dotazy
 5. Občerstvení, hudba k tanci i poslechu
- Odjezd autobusů v 18.30

Odjezdy z autobusových zastávek

Hroznějovice 13.00
Kostelec 13.10
Líšnice 13.15
Poněšice 13.20
Zámostí u Pulců 13.30
Zámostí u mostu 13.35
Příjezd k Parkhotelu 13.40

Jeznice 12.45
Purkarec 12.55
Munice náves 13.10
Zastávka u Parkhotelu pro vystoupení
Zvolenovská 13.25
Bavorovice u hospody 13.35
Příjezd k Parkhotelu 13.45

OUTLET - HLUBOKÁ

Levná značková móda – slevy až 80%
Pánský, dámský a dětský textil za super ceny.
Najdete nás v Hluboké nad Vltavou v Masarykově
ulici na pravé straně vedle kulturního domu Panorama.
NIKE, SMASH, BELLINDA, O'Neill, DIM, Bershka a další.
FACEBOOK: Outlet Hluboká

www.
MALÍŘSTVÍ - VÁVRA .cz
malíř - natěrač
Aleš VÁVRA
Tršov 67
 777 232 679

Automat na výdej jízdenek

■ Dne 24.9.2013 byl zprovozněn nový automat na výdej jízdenek
Dopravního podniku města České Budějovice AVJ č. 41 u zastávky
Pod Kostelem v Hluboké nad Vltavou.

Automat na výdej jízdenek, je výrobkem české firmy Mikroelektronika spol. s r. o. a majetkem Dopravního podniku města České Budějovice, a. s. Elektrickou přípojkou, instalací základu a umístění automatu zajistilo pro své občany město Hluboká nad Vltavou.

V automatu lze zakoupit pouze jízdenky Dopravního podniku města České

Budějovice, které je možno zakoupit i do zásoby, neboť platí od označení ve voze MHD. V automatu je možno zakoupit všechny druhy jízdenek, samozřejmě pro všechny linky MHD i v Českých Budějovicích. Nelze v něm zakoupit jízdenky jiných dopravců. Automat přijímá všechny mince v české měně a vrací přeplatek. Tento typ nepřijímá papírové bankovky.

Ovládání automatu je trochu odlišné od ovládání např. nápojových automatů. Zde se nejprve musí navolit druh jízdného, počet stisknutí tlačítka určuje počet jízdenek a potom se vhadzují mince. U nápojových automatů je to naopak. Automat je v provozu nepřetržitě – 24 hodin denně. Diagnostická data z automatu (případné poruchy, nebo pokus o násilné vniknutí do automatu) jsou okamžitě přenášeny na centrální dispečink Dopravního podniku. Závalu, nebo poškození je rovněž možno kdykoli ohlásit na telefonní číslo, uvedené na automatu, nebo řidiči autobusu MHD.

Dopravní podnik města České Budějovice, a. s.
www.dpmcb.cz

TARIF OD 11.12.2011 VALID FROM GÜLTIG AB	
Jízdenka základní BASIC TICKET VOLLPREIS	20 MIN. 13 Kč
Jízdenka zlevněná REDUCED ERMÄßIGT	20 MIN. 6 Kč
Jízdenka základní BASIC TICKET VOLLPREIS	60 MIN. 16 Kč
Jízdenka zlevněná REDUCED ERMÄßIGT	60 MIN. 7 Kč
Jízdenka základní BASIC TICKET VOLLPREIS	24 HOD. 50 Kč
Jízdenka zlevněná REDUCED ERMÄßIGT	24 HOD. 20 Kč
Jízdenka hromadná školní 2 TEACHERS + 30 PUPILS 2 LEHRER + 30 SCHÜLER	4 HOD. 200 Kč
Jízdenka rodinná 2 ADULTS + 3 CHILDREN 2 ERWACHSENE + 3 KINDER	WIKENDY / SVÁTKY 100 Kč
Jízdenka 7 denní 7-DAY TICKET 7-TAGE FAHRKARTE	168 HOD. 190 Kč
Ceny jízdenek jsou stanoveny Tarifem jízdného MHD. Provozovatel: Dopravní podnik města České Budějovice a.s. IČO: 25166115	
V případě poruchy volejte na telefonní číslo: 387 021 722	

Poděkování

Velitel záahové jednotky SDH Kostelec Petr Klomfar by chtěl dodatečně poděkovat členům SDH Hroznějovice, konkrétně Bártovi, Havlemu, Horákovi, Krbcovi, Nedvědovi a Šimovi za účast při likvidaci povodní 2013 na území Města Hluboká nad Vltavou.

U hasičů se stále něco děje

I když to tak nevypadá, u hasičů na Hluboké se stále něco mění a zlepšuje. V letošním roce se podařilo zateplit strop nad klubovnou. Budeme tak mít v klubovně v zimě tepleji, ušetříme za topení. Mezi stropem klubovny a střechou se nebude srážet vlhkost. Voda vysrážená nad stropem nebude škodit elektrické instalaci, museli jsme vyměnit zářivková tělesa. Mapy na dřevěném podhledu se nebudou zvětšovat.

Díky financím z Městského úřadu máme vyměněná okna v klubovně a v místnosti u počítače. Stará už nevyhovovala. Některými nešlo manipulovat, bylo rozbité ovládání. Na naši nabídku zareagovala firma Vekra a okna za plastová vyměnila nejlevněji. Jejich odborníci vše zvládli na výbornou. Během jednoho dne byla nová okna i se všemi náležitostmi hotová.

V klubovně máme nyní i novou stěnu s policemi na poháry. Přibýlo další místo na ukládání potřebných věcí. Pan Štindl se opět osvědčil, pracoval dobře jako při výrobě kuchyňské linky a my máme důstojné místo pro získané trofeje. Pořízení této stěny si financoval sbor sám.

V garáži nad základnovou radiostanicí visí nové digitální hodiny, ukazující nejen čas, ale i datum a venkovní teplotu. Další drobné zlepšení. Vyjíždějící řidiči ví, co je asi čeká venku, a velitelé bez přemýšlení vědí jaké datum napsat zapsat do hlášení

Nová varovná rampa s majáky není levná věc. Nemáme žádný luxus a přece se počítá v desítkách tisíc. Toto by měla platit pojišťovna.

Na velké cisterně máme nové pneumatiky, se kterými můžeme vyjet i v zimě na zasněžené cesty. Nové obutí splňuje již vyhlášku o provozu vozidel v zimním období. Všechna tři záahová vozidla tak mohou v zimě bezpečněji vyjíždět k záahům. Menší cisterna Tatra Terno totiž již s pneumatikami M+S byla vybavena ve výrobě a na Iveco máme sadu kol se zimními gumami. Naši řidiči se tak mohou cítit jistěji a dostanou se i ve zhoršených podmínkách kam potřebují.

Nejezdíme pouze na záahy k ohňům a jiným mimořádným událostem. O účasti na oslavě 150 let hasičů v Neustadtu jsme již psali.

Byli jsme na oslavě našeho pana místostarosty Dlouhého – děkujeme.

Plnili jsme za pomoci požárního suchovodu velkou kašnu v dolní zahradě zámku.

Vyjíždíme na požádání a vozíme vodu. Jezdíme kropit zimní halu pro koně na Vondrov. Asistujeme při velkých akcích na zámcích a v AJG. Jsme při nočních ohňostrojích.

Budeme mít dva nové řidiče, jsou to naši členové a hasičskou práci již znají.

Bohužel letos na jaře se nesešly děti do hasičského kroužku a tak po letech nemá náš sbor žákovské družstvo. Dobře bychom nemohli fungovat bez

peněz z městského úřadu a tak děkujeme za přízeň zástupců města. Nejsou to vyhozené peníze a již vícekrát jsme ukázali, že náš sbor je způsobilý rychle a odborně pomoci při mimořádných událostech.

SDH Bavorovice slaví 90. výročí vzniku

Již 90 let uplynulo ode dne 30. září 1923, kdy se sešli obyvatelé Bavorovic, aby založili Sbor dobrovolných hasičů v obci.

Takové výročí je třeba řádně připomenout a také oslavit. Rozhodli jsme se, že svoláme mimořádnou slavnostní valnou hromadu, na které budou oceněni všichni členové, kteří se podílí na činnosti sboru a zasloužili se o dobrou prezentaci sboru na veřejnosti.

Valná hromada se konala 30. srpna 2013. Jejím hlavním bodem programu bylo předání ocenění vybraným členům s následným občerstvením a diskusí zaměřenou převážně na hasičskou tematiku. Na schůzi nechyběli ani někteří bývalí členové sboru a naši přátelé z ostatních organizací v obci.

Samozeřejmě, že ani letošní výročí se nemohlo obejít bez hasičské soutěže. Uspořádali jsme ji v sobotu 7. září 2013. Bohužel, i přes pečlivě vybíraný termín se na tento den sešlo soutěží více, což se odrazilo i na počtu soutěžních družstev u nás. Míle nás překvapilo, že i když jsme nepočítali se soutěží dětí, přijeli se svou ukázkou hasičského útoku – kromě našich malých hasičů – rovněž děti z Česnovic. Obě družstva obdržela jako ocenění upomínková hasičská autička a velké melouny. Následovala soutěž dospělých. Protože se soutěž pořádala k takovému

kulatému výročí, pozměnili jsme normální pravidla hasičského sportu a hasiči si mohli vyzkoušet, jak by takový záah vypadal v případě požáru, kdy je prostranství zakouřeno, že není vidět na krok a oni si musí své nářadí nejprve najít a potom teprve provést obvyklý útok. Všechna družstva se s nezvyklými podmínkami vyrovnala a útok v pořádku dokončila. Vzhledem k rychlému průběhu soutěže a krásnému počasí, které nám přálo, se všichni přítomní shodli na tom, že se

uskuteční ještě jedno kolo soutěže a to sice klasický hasičský útok. Naším ženám přalo štěstí, a tak si za 1. místo odnesly uzenou kýtu.

Ale ani ženy z Čejkovic si nestěžovaly – dostaly dárkový poukaz na sjezd divoké vody na raftu na umělé slalomové dráze v Českém Vrbném.

Rovněž naši starší muži obsadili 1. místo a kýta byla jejich – naši mladší muži se ještě budou muset nějakou dobu snažit, aby se jim vyrovnali. Na 2. místě se umístili muži z Pištěna, kteří si také odnesli poukaz na sjezd divoké vody na raftu. Na 3. místě se umístili muži z Vhlav.

A malá zajímavůstka – v požárním útoku dosáhli starší muži z Bavorovic a muži z Pištěna naprosto stejného času. Po vyhodnocení soutěže a předání cen jsme honem sklídili celou soutěžní plochu, protože program pokračoval.

Živá hudba (2 kytary a bicí) krásně hrála a na rožni se točily vyhrané kýty, pohostinství fungovalo a v krátké době byly všechny děti ulepené od melouna.

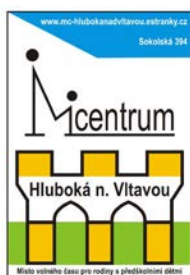
Byl krásný ještě letní večer a už zase bylo dost času si popovídat i s kamarády, které jsme delší dobu neviděli. Jenom škoda, že místních, kteří nás přišli podpořit, nebylo tolik, kolik jsme očekávali.

Před půlnocí hudba dohrála, z kýt zbyly jenom kosti a my jsme se (po složení stolů a lavič) postupně rozcházeli do svých domovů, abychom hned po ránu mohli úklid dokončit.

Soutěž i celý víkend se vydařil a my věříme, že až se příště sejeme (v hojném počtu) určitě se nikdo nebude nudit.

SDH Bavorovice

BURZA PODZIM – ZIMA 2013

Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou

pořádá

ve dnech 11. a 12. října 2013

**burzu dětského a těhotenského oblečení,
sportovního vybavení, hraček a dalších
pomůcek pro děti**

KDE: Zasedací místnost v budově městského úřadu
(naproti kostelu v přízemí na konci chodby)

KDY: ČTVRTEK – 10. 10. 2013

Příjem věcí 15:00 – 18:00 hod.

PÁTEK – 11. 10. 2013 **Burza**

9:30 – 11:30 hod.

17:00 – 18:00 hod.

SOBOTA – 12. 10. 2013 **Burza**

9:00 – 11:00 hod.

Výdej věcí a vyúčtování

11:00 – 12:00 hod.

Každý zájemce o prodej zboží :

Zavolá na tel 774 22 50 63 nebo napíše na mc.hlubokanadvltavou@seznam.cz,

kde mu bude sděleno pořadové číslo a podrobnosti o prodeji

Dle instrukcí si připraví čitelný a oceněný seznam všech nabízených věcí (formulář pošleme)

Každou věc čitelně a viditelně označení (dle instrukcí)

Všechny věci vyčistí a vypere

MC Hluboká si bude účtovat 10% z ceny prodaných věcí od členů MC a 20 % od nečlenů. Nabídneme vám občerstvení a pro děti bude připraven dětský koutek.

5. 10. 2013
DRAKYÁDA
na letišti HOSÍN

10.00–12.00 klubový den "Aero"
od 13.00 registrace draků domácích i koupených
připraveny samolepky 2013 pro veteránskou soutěž!!
od 15.00 soutěž o dračí výhry a **do 16.00** slosování o ceny
vstupné 50 Kč/rodina – pro každého draka sladká odměna

více info: www.letiste-hosin.cz/detsky klub a www.kralovstvi-vzduchu.cz

Dětský Klubík v Bavorovicích

S výstavbou nového obecního domu v Bavorovicích a jeho slavnostním otevřením v září 2012, mají místní občané možnost využívat prostory zdejší klubovny k různým volnočasovým aktivitám. Ať už se jedná o cvičení maminek, stolní tenis nebo zázemí pro různé dětské kroužky. Proto i já jsem se pustila do »práce« s dětmi, kterých je v Bavorovicích víc než dost. V loňském roce tu začal běžet poprvé »dětský klubík«, určený primárně pro předškolní děti. Často nás však přišli navštívit i kamarádi školou již povinní. Mám z toho nesmírnou radost, jelikož stále ještě existují rodiče i děti, kteří jdou raději mezi ostatní, něco si užít, něco si vyrobit, než aby seděli doma u televize či počítače. A co že tu v té naší klubovně provádíme? Jednou týdně se zde setkáváme, a to i v nemalém počtu. Celkem klubík navštěvovalo 17 dětí, pravidelně i s rodiči.

Nejprve si trochu zaskočíme, zacvičíme, zatančíme a pak, aby ani ručičky nezahálely, si vždy něco pěkného vyrobíme. Někdy je klubík plný her a smíchu.

Rok 2013 se nám přehoupl do podzimního období, škola začala a my už pomalu začínáme přemýšlet, co na Vánoce. Nikde se nezahálí, ani u nás v Bavorovicích. Od října letošního roku opět nebudeme sedět doma. Avšak k nějakým změnám, doufám vítaným, dojde. Klubík se nám trochu změní na cvičiči a tančiči a každý poslední týden v měsíci budeme celý podvečer vyrábět něco pěkného. Na tuto změnu mě přivedla skutečnost, že fyzická kondice u dětí je velice špatná už v takhle raném věku. Jsem si jistá, že i rodiče přivítají,

když se s jejich ratolestmi pořádně protáhneme a »unavíme«. Navíc proč by si i rodiče nemohli protáhnout unavená těla po celém dni v práci s námi?! Těším se na vás! *Ing. Olga Kriváčková, Ph.D.*

Podzimní výlovy

Průběh výlovu

Mezi tradiční podzimní události patří jistě výlovy rybníků. Mezi nejzajímavější okamžik patří ráno, v tuto dobu je pohled z hráze na práci rybářů nejatraktivnější. Přípravy na výlov rybníka začínají mnohem dříve, tzv. strojením. Baštyř strojí rybník den až měsíc před samotným výlovem, záleží na velikosti rybníka a výpustního zařízení. Ryba se postupně stahuje do loviště.

Den před termínem výlovu rybáři staví nádoby, tzn. přistavují se kádě, brakovnice, nakladač atd. Přípravy vrcholí. V brzkých ranních hodinách proběhne slavnostní zahájení výlovu dle staré rybářské tradice předáním rybářského práva vedoucímu party.

Rybáři rozdají síť zvanou nevod, a tím se zahájí zátah. Tažením nevodu pěšáky a hajnými za provázek (tj. lano uvázané za žezlo nevodu) se nabírá ryba v lovišti. Pokud je v něm dostatek ryb, zátah se ukončí a ryba se do nevodu uzavře. Nevod se přitáhne před kádě a zjadrí se (nevod se otevře). Poté rybáři vydávají ušlechtilou rybu, v našem případě se jedná o dravce. Začíná vydávání ryby z nevodu (na velkých rybnících mechanickým keserem) na třídící stůl, kde rybáři rybu dotřídí ručně. Ze stolu se pouští do zavěšeného koše na minciři, naváží se 1q a z koše se ryba vypouští do vertikálního nakladače. To často trvá celý den, dokud je v nevodu ryba. Nakladač rybu vyveze do beden nákladního auta, které směřuje rovnou na sádky či do dalšího rybníka. Na sádkách je ryba po určité době sádkování připravena k prodeji.

Výlovy:

- **Výlov rybníka Blatec se uskuteční 14.10. - 15.10.2013**
Rybník se nachází v katastru obce Dívčice. Výměra 98 ha.
- **Výlov rybníka Bezdrev se uskuteční 27.10. - 1.11.2013**
Rybník se nachází v katastru obce Zliv. Výměra 425 ha.
- **Výlov rybníka Vlhavský se uskuteční od 18.11. do 19.11.2013.**
Rybník se nachází v katastru obce Vlhavy. Výměra 105 ha.

Návštěvníky upozorňujeme, že z technických důvodů může dojít ke změně plánovaného výlovu nebo zkrácení doby výlovu rybníků. Případné informace o změnách získáte na telefonním čísle: +420 387 789 411.

<http://www.rybarstvihluboka.cz>

Jihočeské rybářské slavnosti 28.10.2013

Podzim je tady a s ním i tradiční výlovy rybníků a oslava rybářství. V Hluboké nad Vltavou se letos uskuteční výlov rybníka Bezdrev, který je třetím největším rybníkem v České republice.

Kulturní program, který začne v 10:00 slavnostním zahájením starostou města Tomášem Jirsou na hrázi rybníka Bezdrev, bude provázet výlov po celý den v pondělí 28.10. Celým dnem nás provede hudební orchestr Globus. Těšit se také můžete na vystoupení národopisného souboru Doudleban od 12:00 a 13:30, který zazpívá, zatancuje a připomene tak tradiční lidové umění. Následovat bude pěvecké vystoupení místní základní školy. Na hlavním podiu se v 15:30 představí Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie Vodňany s názornou ukázkou filetování ryb.

Pro všechny návštěvníky bude po celý den připraveno občerstvení včetně tradičních rybích pochoutek a specialit. Součástí slavností je také jarmark se staročeskými řemesly. Program čeká po celý den i na děti. Těšit se mohou na nafukovací atrakce, ježdění na ponících, soutěže a setkání s vodníkem.

V rámci slavností si pro Vás hlubocké restaurace a hotely připraví speciální rybí menu. Rybí speciality Vám nabídne hotel Podhrad, restaurace Kapr, restaurace Hubert, hotel Záviš z Falkenštejna, Lovecká chata Parkhotel a RRC Hluboká.

Generálními partnery akce jsou město Hluboká nad Vltavou, Rybářství Hluboká a Jaderná elektrárna Temelín.

JADERNÁ ELEKTRÁRNA
TEMELÍN
GENERÁLNÍ PARTNER

R y b á ř s t v í
Hluboká cz. s.r.o.
smluvní dodavatel
Pražského hradu

Slavnosti vína

V sobotu 14. září 2013 se na Hluboké konaly **Slavnosti vína**. Městem prošel průvod, k poslechu zahrály hudební skupina Aquarel, soubor Kentaur, Petra Sýkorová, soubor Dolňáci a Cimbálovka. Došlo i na slavnostní sběr hlubockých hroznů. Pro děti byl připraven dětský koutek s programem a nafukovací atrakce. Součástí slavností byla také degustace vína pro veřejnost, prodej burčáku a stánky se staročeskými řemesly. Generálními partnery akce byly město Hluboká nad Vltavou a Jaderná elektrárna Temelín.

✧ NAPSALI JSTE NÁM ✧

Může být sen pravdivý?

Rád svými procházkami křižuji Hlubokou, kde vždy najdu novou zajímavost. Občas mě něco zneklidní. Například nepěkně vytlučená část betonového chodníku, zrovna v ohybu ulic Nad Parkovištěm do Mánesovy. A tudy projdou tisíce turistů od autobusů na zámek. Stejně se mi nelíbí neprávem opomíjený, starobylý kříž, povážlivě nakloněný, na konci Heyrovského stezky. Oba případy jsem dvakrát připomněl řediteli technických služeb města Hluboké nad Vltavou.

Ted' milí čtenáři, věřte nebo ne, jsem měl sen. Snad se mi zmíněné případy nějak vtiskly do podvědomí – ve snu jsem viděl krásně urovnaný chodník, a snově přelétnuv na okraj lesa – kde mě vítal očištěný, renovovaný, rovně stojící kříž! Druhý den, celý natěšený, že by na snu mohlo být něco pravdy, jdu na tato místa – zbyl mi povzdech: je to opravdu tak těžké, aby se mi nenáročný sen splnil?

František Kvapil

Lázeňský festival ve Voselnu!

Obec Voselno má svého vysněného bronzového vosla!

A to přímo na náměstí. Pan starosta ing. Pavel Kašpárek za podpory veškerého obyvatelstva, rozhicovaných sporáků a grilů, pracovitých kuchařek, mužů všemělů, herců a hřeček, a všeho místního lidu, připravil pro sv. Václava a lid kolemjdoucí veselici jako z lidových pohádek.

Dály se i zázraky! Nejen, že pivo teklo proudem z pítek a klobásky rostly na stromech a místní nabízeli napečené tradiční oslí uší... Prostě, kde lidi táhnou za jeden provaz, tam je dobře a tím víc tam, kde mají ve znaku někoho s tak velkou hlavou, jako je oslík.

A koneckonců, na adresu starosty pana Kašpárka pronesl můj syn jednoznačně: Pohádky, kde hraje hlavní roli chytrý kašpárek, vždycky dopadnou dobře.

Kdo se chtěl cítit jako za dob Poláčkovy půvabné historie z knihy *Hostinec u kamenného stolu*, zkrátka slavil v Oselnu v šatech ze 30. let minulého století. Než odhalili novou kašnu, zahrál a vznášel se vysoko nad ní v korunách lip houslista Pavel Šporcl (mimo jiné jeho kouzelné housličky krásně zahrály Oslí serenádu). Poté o svém půvabném bronzovém oslíku a své úctě a obdivu k místním obyvatelům, kteří si kašnu tolik přáli, promluvil autor – sochař a keramik pan Tomáš Proll, ano ten, jehož keramická plastika kdysi zdobila naši původní budovu Jednoty. Obdivně smekl před voselskými občany svůj vycházkový klobouk!

Na voselské kolonádě se pak slavilo, hudba hrála, mše se celebroidala, kašna byla požehnána, divadla a hudby veselili přihlížející, mohutný průvod sportovců, hasičů, divadelníků a dalších spolků a všech sousedů ve slušivém oblečení prošel až do areálu »Pod Kaštany«, kde se pilo a hodovalo.

Pokřtěna byla kniha Petra Andrlého DVA KLUCI Z VOSELNA a z fungl nového voselského lázeňského poháru se mohla pít zdravá voda Eliášova pramene. Do Voselna zavítali dokonce potulní flašinetáři. Občerstvení bylo zajištěno výhradně sousedskou »svěpomocí« – guláš, bramboráky, krkovice na grilu, boršč, ryba na grilu, pečené selátko a jehňátko, řízky, pouťové koláče, lívance, oslí ouška a především voselské lázeňské Oplacky

Byl to prostě krásný sousedský nápad a nový voslík na veselici radostně shlížel z podstavce své kašny plné zurčící vody.

Myslím, že tahle atrakce byla opravdu dobrý nápad, že se s oslíkem a jeho kamarádkami příšerkami budou přátelit celé generace dětí a že Úsilné ukázalo, jak symbol oslíka dokáže nadchnout celou obec. Ať žije oslík!

A jakou bronzovou sochu budeme mít na Hluboké my? Premýšlejte a prozatím si do Voselna udělejte výlet.

Chcete vyhrát pochoutku od Mauzů? Odpovězte správně na otázku!

Soutěžní otázka: Jak dlouho firma MAUZ působí na trhu?

Pište správnou odpověď sms na tel. 775 622 006!

Výsledky potravinářské soutěže roku 2013 Chutná hezky. Jihočesky!

V kategorii Masné výrobky tepelně opracované, včetně uzených mas druhé místo obsadily opět pochoutky hlubocké firmy MAUZ. Gratulujeme!

1. místo, Libor Novák, Hlincová Hora

Pečený bůček na kmíně

2. místo, MAUZ – výroba s.r.o.

HLUBOCKÁ PAŠTIKA S OŘECHY

A ŠÍPKY

– MAUZŮ ŠÍPKOVÁ PAŠTIKA

3. místo, JATKY Hradský, s.r.o.

Farmářský špek

Jednoho z majitelů firmy, pana Kardy, jsme se zeptali: Proč letos získaly pěkné druhé místo v soutěži Chutná hezky, jihočesky, právě vaše paštiky?

Protože jsme připravili novinku: obě paštiky se prodávají ve skle, distribuujeme je na pulty obchodů ve skleničkách a jsou úplně bez chemické konzervace. Navíc solící směs v nich je ještě z poloviny doplněna mořskou solí. Není tam vůbec žádný jiný dochucovací ani konzervační prostředek. Jmenují se hlubocká paštika se šípkou a ořechy a pro eventuelní alergiky pak také paštika pouze se šípkou.

Na šípky máme vlastní zdroj, je s nimi docela obtížná práce vyrábíme z nich podomácku jakýsi šípkový gel a tato surovina se

potom přidává. Ze šípků využijeme jak slupku, tak jeho vnitřní jemnější hmotu. Také jsme vyhověli požadavku Borovanského borůvkobraní, tam jsme jen vyměnili šípky za borůvky a ta kombinace chutí se docela povedla, dohromady s kořením to udělalo příjemnou zvláštní chuť paštiky. Do všech směsí přidáváme portské víno.

Paštiky nemůžeme nazvat termínem domácí, nicméně jejich vzhled tomu napovídá, ve skleničce je na povrchu paštiky vysrážen tuk jako při jejich domácí přípravě. Jsou to polokonzervy a tak také jejich trvanlivost je omezená, je třeba je spotřebovat v době spotřeby.

Kde berete pořád nápady na nové pochoutky, to vás tak zčistajasna napadne další dobrota? Ne, že by se nám nápady líhly v hlavě úplně zčistajasna, spíš je to studium starých receptur a různých starých řeznických a kuchařských knih. Ale samozřejmě hodně přemýšlíme, čím novým překvapit. Tak třeba jsme udělali Dobrou klobásu s velkým D. Začali jsme ji prodávat těsně před výstavou Země

živitelka a také jsme na trh uvedli Hlubockou klobásu. (Obě jsou dobré, co říkám: výborné!)

Prodej pro veřejnost funguje přímo v provozovně MAUZ, na zazvonění u dveří.

A jestli znáte odpověď na soutěžní otázku, neváhejte a napište sms. Budete slosováni a možná některou z specialit vyhraje.

RRC Hluboká se dotýkalo Indonésie

Indonésie, země sedmnácti tisíc ostrovů. Je tajemná, barevná, pro mnohé z nás neznámá a pro mnohé z nás vzdálená. Přesto jsme se jí mohli dotknout – díky tématické akci Relaxačního a regeneračního centra Hluboká Doteky Indonésie.

Zvláštní atmosféra oslovila hosty RRC už ve chvíli, kdy vešli do Lobby baru nebo k recepci. Dřevěné i přírodní indonéské artefakty, tlumené světlo proutěných stojanových lamp... a především výstava fotografií, nazvaná *Století Miroslava Zikmunda*, probouzely zájem všech. Bylo na co se dívat, ale nejen prožitky pohledů Doteky Indonésie nabízely. Připraveny byly také prožitky těla (i duše) a to v Balneu RRC – originálními jávskými masážemi, které byly těmi, kteří si je vychutnali, označeny za »nebesky úžasné«. Neméně pochvalné věty zaznívaly i nad pokrmy indonéské kuchyně, které připravovala uznávaná indonéská kuchařka Putri. R. Mumpuri. Putri kouznila své kulinářské zázraky především z ryb, rýže, zeleniny, lehkých omáček, ale i tak nebylo od věci vydat trochu nabraných kalorií, třeba na workshopech indonéských tanců, které ukázaly, že ty zdánlivě lehké, vlnivé pohyby a kroky nejsou vůbec snadné – a mít při tanci na tváři rituální masku a ještě půvabně kroužit s vějířem – to už vyžadovalo hodně úsilí.

Neméně úsilí a soustředění je potřeba i pro batikování, samozřejmě indonéskými technikami. O tom se přesvědčily nejen účastnice workshopu batikování, ale i děti z Arpidy, které se ve čtvrtek 12. září kurzu batikování zúčastnily.

Indonésii charakterizuje nejen její přírodní a kulturní bohatství, ale také pozitivní přístup k životu a k lidem. To potvrdila i velmi příjemná, přátelská atmosféra slavnostního večera, v kterém se sešli představitelé Indonésie s organizátory festivalu Voda – moře – oceány 2013. Vzácné hosty v RRC Hluboká uvítal generální ředitel Karel Hájek a za město Hluboká nad Vltavou pronesl uvítací proslov starosta Tomáš Jirsa, který předal slovo Její Excelenci Emerii W. Siregard, velvyslankyni Indonésie v České republice. V její zdravotní byla oceněna spolupráce Indonésie a České republiky, zejména v oblasti cestovního ruchu a nechybělo ani ocenění pohostinnosti Hluboké nad Vltavou. Další uznání, ve slovech Sira Jamese Manchama, prvního prezidenta republiky Seychyly, patřilo organizátorům festivalu Voda – moře – oceány a tvůrcům unikátního filmového projektu 3D Aldabra. Organizátoři festivalu – prezident Steve Lichtag, viceprezident Jindřich Soukal a produkční Veronika Láchová vyzdvihli fakt, že spolupráce s představiteli Indonésie je významnou součástí festivalu a ocenili také partnerství s RRC Hluboká.

Pozitivní dojmy večera umocnily zážitky z indonéského menu, připraveného, jak jinak, mistryni kuchyně Putri R. Mumpuri.

Jedno indonéské přísloví říká: Hoď dobré zrna do moře a vyroste ostrov. V RRC Hluboká nebylo hozeno zrna ani do moře, ani do bazénu, ale ostrov přesto vyrostl – ostrov pohody a nových, nevšedních zážitků, ostrov Doteků Indonésie. Snad vyroste i příští rok...

Lucie Burianová,

Foto: Lucie Burianová a archiv města Hluboká

Hlubokou zaplavila voda – z moří a oceánů

Tajemný svět korálových útesů, příběh rodiny delfínů, dramatická setkání se žraloky, nevšední pohled na život v českém rybníku i půvabné podvodní tance potápěčů – Mezinárodní filmový festival Voda – moře – oceány představil ve dnech 12. – 15. září v Hluboké nad Vltavou 31 filmových snímků z 12 zemí světa.

Mezinárodní filmový festival Voda – moře – oceány oslavil významné jubileum – už 10. ročník. A oslavil jej tak, jak se na důležité výročí sluší a patří! Nabídl unikátní filmové snímky s velmi zajímavými náměty, kvalitní doprovodný program i přínosná setkání lidí, které spojuje zájem o »vodní« náměty filmové tvorby – festival je jediným svého druhu v České republice! Hlavním festivalovým centrem bylo již tradičně Kulturní centrum a kino Panorama s přílehlou kavárnou Relax Bali. Projektce filmů pro veřejnost a školy byla připravena také v ZOO Ohrada a některé části programu proběhly v Relaxačním a regeneračním centru Hluboká. 10. jubilejní ročník festivalu vyvrcholil tradičním ceremoniacím večerem v KC Panorama vyhlášením oceněných tvůrců a jejich filmů. Večerem provázal moderátor Petr Svoboda, který uvedl významné hosty – Sira Jamese Manchama, prvního prezidenta republiky Seychyly, Gwilyma Sicobo, seychelského ambassadora, Arifa Sulasono, sekretáře ambassadorky Indonésie, senátora Vladimíra Drymla, člena Dozorčí rady Povodí Vltavy s.p. Václava Krále a režiséra a producenta Michaela Havase. Hosty a diváky v sále přivítal hlubocký starosta a senátor Tomáš Jirsa a kouzlo vzdálené exotiky vyvolala ukázka balijského vazbového tance. A pak už následovalo vyhlášení vítězů v několika kategoriích.

(Foto zleva: Tomáš Jirsa, Daniel Landa, Steve Lichtag)

Předávání cen se ujali například potápěč, muzikant a automobilový závodník Dan Landa, moderátorka Lucie Výborná, Sir James Mancham a další osobnosti. Ceremoniál byl doplněn krátkými ukázkami vítězných filmů, z nichž každý je originálním, neopakovatelným »vodním« příběhem. Nejzajímavější příběh ale napsal ne scénárista, ale život sám – příběh jedenáctileté, pohybově handicapované Barunky Sedláčkové, která kreslí krásné obrázky – ústy. Svou techniku nazývá »pusopisem« a její obrázky byly součástí festivalu, vystaveny v prostorách KC Panorama. Barunka za své obrázky nejen mořského světa získala zvláštní cenu a jeden z jejích obrázků se naopak zvláštní cenou stal – obrázek Tančící modrý anděl byl za desetiletou práci a přínos pro festival věnován prezidentovi festivalu, režisérovi, producentovi a potápěči Stevovi Lichtagovi. Vzácnou cenu mu předal viceprezident festivalu Jindřich Soukal, také filmař, potápěč a dobrodruh. Oba společně pak představili významný světový filmařský projekt 3D Aldabra – výjimečný dokument z objevování záhadného podmořského světa u ostrova Aldabra v Indickém oceánu.

Hlavní cenu festivalu porota udělila Davidu Hannanovi, renomovanému australskému potápěči a filmaři. Závěrečný potlesk finálové části večera pak patřil nejen oceněným filmovým tvůrcům, ale také organizátorům výjimečného festivalu, který je svým zaměřením a obsahem jediný v České republice a ojedinelý v Evropě.

Po ceremoniacím večeru mohli účastníci své dojmy a pocity přenést do dialogů o festivalu – na příjemné after party u Relax Bali Café.

Výjimečný týden v Hluboké nad Vltavou zmizel v čase jako ryбка v oceánu, ale zážitky z něj všem divákům a účastníkům zůstanou, jako příslib už 11. ročníku festivalu, který je svátkem nejen vody, moří a oceánů, ale především filmařského a potápěčského umění.

Lucie Burianová, foto archiv města Hluboká

Cyklokurz 6. ročníků – září 2013

Druhý zářijový týden strávilo 28 žáků ze 6. ročníků čtyři dny na cyklistickém kurzu.

Z Táborů u jezera (Nová Pec) vyrazili po tři dny na kolech do krásné šumavské přírody. Pod vedením J. Karvánka, L. Dvořákové, H. Líkavcové a D. Dvořákové zajeli do Bližší Lhoty, Přední Zvonkové, do Černého Kříže. Projeli se kolem Schwanzenberského kanálu a zhlédli maketu plavebního kanálu. Zpestřením byla plavba přívozem do Horní Planě. Středeční odpoledne bylo chladné a tak děti zvolily soutěže družstev v kempu.

Večery trávili všichni společně v místnosti s krbem. Nechyběly hry, základy zdravotvědy a samozřejmě zhodnocení každého dne. Výletníci se mohou pochlubit poctivě ušlapanými 90 km za tři dny, pouze třemi píchlymi koly a návratem bez úrazu.

*Za všechny účastníky cyklokurzu
Lenka Dvořáková,
ZŠ Hluboká nad Vltavou*

Foto k nahlédnutí na stránkách školy v sekci fotogalerie.

Daruj hru, daruješ radost...

Tak by se mohla jmenovat sbírka, kterou vyhlásila prodejna *Labyrint* (hry a hlavolamy) v Českých Budějovicích a které se zúčastnili i hlubočí obyvatelé. Hry donesli do Knihy Olgy Trčkové, darovali je a hry pak byly předány dál.

Akce DARUJ HRU je úspěšně ukončena, *napsala nám autorka nápadu a majitelka prodejny, paní Verica Pišová*. Nasbíralo se skoro 200 her které byly předány dětem z Dětského domova v Boršově nad Vltavou, Dětského diagnostického ústavu Homole, Zařízení pro děti – cizince, Praha, dále z Centra sociálních služeb Empatie, Základní školy Pohůrecká a Mateřské školy Ktiš. Podarovány byly též Domov pro seniory Staroměstská a Domov důchodců U Zlatého kohouta v Hluboké nad Vltavou.

Veliký vděk patří všem dárcům her, bez jejichž účasti by nic nebylo! Darované hry byly kvalitní, kompletní a v perfektním stavu. Bylo zřetelné, že jsou věnované s radostí a od srdce. Abychom ocenili jejich snahu, kromě slevových poukázek do všech obchodů v uličce, jsme pro ně připravili i slosování o ceny, které věnovaly sponzoři. HRAVÁ VÝSTAVA dětských obrázků měla vernisáž v Plachého uličce v Budějovicích. Instalace a organizace výstavy se ujala Mgr. Eva Drančáková (Atelier Barevný kolo). Hudební program na vernisáži zajistila Mgr. Jana Míkulášová. Ještě jednou chci všem poděkovat za účast, podporu a za věnované hry!

Historie silničních motocyklových závodů jižních Čech

Historie silničních motocyklových závodů jižních Čech – tak zní titul čerstvě vytištěné knihy Věnceslava Černého a Jana Vítovce. A také si šedesátiletou hlubockou historií silničního okruhu připomněli na konci prázdnin sami závodníci a fanouškové.

Pan Prokeš, jeden ze zakladatelů *Veteran rallye Křivonoska* a milovník strojů, co už něco pamatují, potvrdil, že na oslavu 60. výročí hlubockého okruhu oslovil a pozval ty, kteří hlubocký okruh jezdili. Ti, co mohli, přijeli. Staří pánové, kamarádi... Na náměstí tak k vidění byly jak původní závodní motorky, tak klasičtí veteráni.

Lud'a Pixa přijel na jawě pětistovce z roku 56, obdivovat jsme mohli stroje enduro dvěstěpadesát, velice zajímavé sportovní stroje předvedl Roman Irmiš z Českých Budějovic, vypráví pan Prokeš. Můj dlouholetý přítel Míla Rybička z Ostravy přijel s motocyklem, který je jediný na světě. Říká vám něco termín La Mondiale 500 OHC Super Sport z roku 1928? Jak k němu přišel? Před lety ho někde našel, zapomenutý, starý, uprášený. Poslal mi malou fotičku: Lád'o, co to mám? Je to k něčemu? Má to cenu? Hned večer jsem mu telefonoval: Miloslave, našel jsi mondiala a má to obrovskou cenu, gratuluju, je to belgický nestor La Mondiale. A dodal jsem mu k němu dokumentaci, já jich mám ještě schovaných od různých strojů... Na Moravě je takový starý pán, který tyhle poklady umí renovovat a tak ten krásný motocykl ožil...

Ano, i s takovým strojem tady pak pánové závodníci »rachotili« po tehdejší hlubockém okruhu až k Parkhotelu – kde končil. A projeli si ho dvakrát, aby si to užili.

Pak tady byl ten den k vidění starý peugeot – motocykl, oni nevyráběli jen automobily, ale i motocykly. Historický automobil, škodovka 430 z roku 1930, špičkově udělaná. Tak jsme si tady na náměstí o tom všem chvíli povídali. Kde byla depa, jak se jel okruh, kudy, kdo všechno tady byl, všechno jsem lidem povídal...

Lidi tu bylo plno a všichni dostali diplom – i ti, co na motorkách nejezili – všichni byli účastníky vzpomínkové motocyklové slávy. Však i smutná

vzpomínka byla, závodníci se zastavili, květiny položili a tichou účastí uctili místo, kde tehdy za časů slávy hlubockého okruhu vyhasl život brněnského závodníka Jana Tenory. V Hamru, u křižovatky, kde dnes koupíte sladkou zmrzlinu, ještě na levé straně silnice stojí rozbitý sloupek u vrat jako svědek dávné tragédie. Bohužel, motocyklový sport si mnohdy vyžádá obět největší.

Veškerý »lidský servis« měli kamarádi motorek u pana Prokeše, došlo i na zahrádní posezení s odpolední kávou a fantastickým štrůdlem paní Prokešové. Nezbylo nic...

A u kulatého stolu milovníci motorek – pamětníci – vzpomněli hlubockého okruhu. I když už to někteří mají tak, že potřebují asistenci při přehazování nohy přes sedák motorky – inu, kyčelní klouby někdy nesportují tak rádi, jako jejich majitel. Ale od toho je tu pokročilá lékařská věda, která dokáže občas vypomoci.

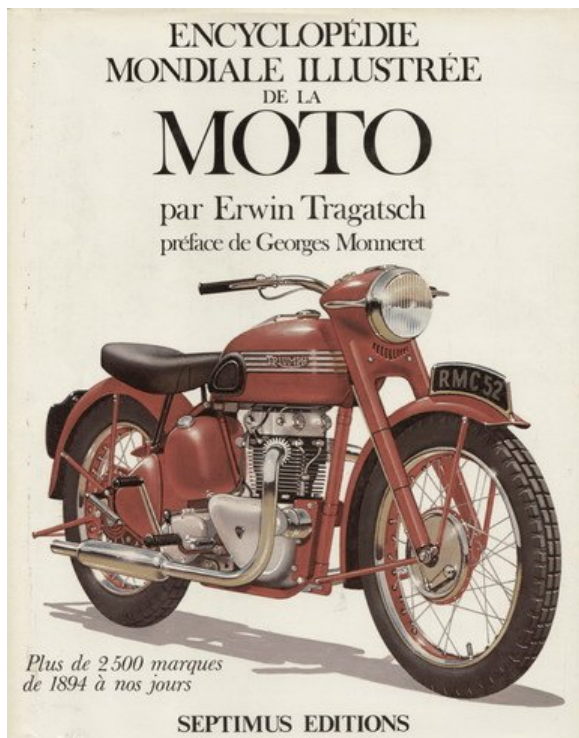
A že mi někdo vyčítá, že jsme ten okruh projeli jako blázni? *usmívá se pan Prokeš*. Jsem já nějaký blázen? Já to neberu jako urážku, když mi někdo tohle řekne, беру to jako diagnózu. Týden předtím jsme se synem odjeli veteránský závod v Domažlicích. Zase jsme vyhráli. Nikdo s námi nemluví... Ale nechat někoho vyhrát? To nejde. Já mám kamaráda, výkonný sportovec je to a ten mi vždycky říkal: Nemůžeš někomu

darovat vítězství, tím toho sportovce podceňuješ!

Tak to je. Sportovci prostě musí závodit poctivě a na doraz. I sami se sebou. Do knihy *Historie silničních motocyklových závodů jižních Čech* napsal pan Prokeš předmluvu. Doufá, že třeba si mladí lidé uvědomí, pokud se jim dostane do ruky, co se tady na Hluboké krásného motocyklového dalo a že hlubocký okruh byl špičkový okruh.

Aspoň bude kde hledat informace o slavném hlubockém okruhu, protože v žádném muzeu či archivech nic dokladováno není. Všechny informace, vzpomínky a fotografie se našly pouze ve sbírkách soukromníků, kteří okruhy jezdili nebo organizovali, a hlavně, byla to jejich srdeční záležitost.

Ilustrační foto

❖ SPORT ❖

Zpráva z ME lodní třídy Pirát

Bratři Josef a Dalibor Sívých ze Slavojů Hluboká získali pro ČR historický bronz (20. – 25. 8. 2013, Lipno, YC Černá v Pošumaví)

V letošním roce slaví lodní třída Pirát 75 let své existence, mistrovství Evropy bylo po 14 letech svěreno České republice a pořadatelsví se opět ujal jachetní klub Černá v Pošumaví. Závodu se zúčastnilo celkem padesát posádek z Německa, Rakouska, Švýcarska, Turecka, Nového Zélandu, Maďarska a České republiky. Od začátku bylo jasné, že se o svá práva jasně hlásí německé posádky, které získaly doposud všechny medaile z ME, které se udělily. Povětrnostní podmínky naštěstí ukázaly svou lepší tvář, od začátku závodu až do jeho konce na Lipně svítilo sluníčko, byly přijatelné teploty a každý den foukal na srpen solidní SV vítr o síle 3 – 7 m/s. Odjelo se celkem deset regulérních rozjížděk pod taktovkou rozhodcovského týmu vedeného Martinem Souškem. Od první rozjížděky se v popředí pohybovaly kromě německých posádek ještě švýcarská a k potěšení pořadatele i tři nejlepší české posádky. Po páté rozjížděce dokonce vedla k překvapení všech česká posádka bratrů Sívých, následována švýcarskou posádkou. Německý tlak na medaile se stupňoval až do poslední rozjížděky, vše nakonec vyřešila bodová matematika, první dvě místa obsadily německé posádky a česká posádka bratrů Sívých udržela i přes nevydařenou poslední rozjížděku bronzovou příčku na

shodu se čtvrtou a bod před pátou lodí. Bronzové medaile pro Českou republiku lze považovat za veliký úspěch v této třídě, umocněný i tím, že vznikl na lipenském jezeře. Bratři Josef a Dalibor Sívý si splnili svůj největší sportovní cíl a ke svým dvanácti titulům mistrů ČR přidali po dvaceti letech společného závodění i medaili z evropského šampionátu, čímž se v této lodní třídě nesmazatelně zapsali do jachtařské historie.

Zpráva z mistrovství světa lodní třídy Evropa

reprezentant ČR Štěpán Sívý/Slavoje Hluboká/

(Dánsko, Sønderborg, 2.8.– 11.8.2013)

V kategorii muži zde reprezentoval Českou republiku Štěpán Sívý ze Slavoje Hluboká nad Vltavou. Zatím ještě juniorský mistr ČR se zúčastnil mistrovství světa mužů poprvé a jel tedy do Dánska spíše sbírat zkušenosti, samozřejmě se snahou co nejlepší reprezentace České republiky, svého mateřského oddílu Slavoje Hluboká a také sebe. Mistrovství světa bylo naplánováno na deset rozjížděk. Již dopředu se vědělo, že povětrnostní podmínky v této mořské lokalitě budou vyhovovat hlavně závodníkům z přímořských států, a že třídní trénink v místě šampionátu české mini výpravy nebude asi stačit na dokonalé zvládnutí techniky jízdy ve vlnách, což je ale pro české reprezentanty tradičním handicapem. Celkem 87 mužských posádek z celého světa si od prvních rozjížděk užívalo ježdění v náročných vlnách, Štěpán Sívý se pohyboval uprostřed závodního pole, což bylo při jeho nízkém věku potěšitelné. Poslední tři rozjížděky mírně zeslábl vítr a zmenšily se vlny, těchto změněných podmínek dokonale využil český reprezentant a způsobil šok celému závodnímu poli včetně trenérů o doprovodů všech národních týmů. Osmou rozjížděku vyhrál stylem start – cíl s náskokem dvě stě metrů, v deváté rozjížděce dojel jedenáctý a desátou, závěrečnou rozjížděku vyhrál opět stylem start – cíl tentokrát o půl lodě, symbolicky před novým (dánským) mistrem Světa. Celkově se umístil český reprezentant Štěpán Sívý ze Slavoje Hluboká na dvacátém pátém místě, což lze považovat za nadprůměrný výsledek a dvě vyhrané rozjížděky potvrdily, že patří bezesporu mezi největší jachtařské talenty České republiky.

Foto: Štěpán Sívý, MEJ Garda

Baseballisté Hluboké jsou po deseti letech mistry ligy

Po deseti letech se baseballistům Sokola Hluboká podařilo zopakovat titul! Ve finále Českomoravské ligy si celkem jednoznačně poradili s Hrochy Brno 2:0 na zápasy. Hlubockým se povedlo rozhodnout sérii bez průtahů na vlastním hřišti, kde porazili Brňany 9:3 a 18:1. Hrající předseda klubu David Šťastný s Davidem Lukášem v hlubockém dresu odházeli celé play off. »První finálový zápas byl docela vyrovnaný, soupeř se držel. Ve druhém jsme hned v první směně dali jedenáct bodů, a tím rozhodli. Takovou směnu Hluboká ještě neměla!« komentuje David Šťastný raketový nástup týmu kouče Michala Kapra.

Domácí zasypali soupeře nekompromisními odpaly. »Všichni tvrdě pálili, a přestože Hroši vystřídali v utkání čtyři nadhazovače, nebyli schopni nás na pálce zastavit,« popisuje Šťastný exhibici hlubockého Sokola, který ve finále celkově dominoval a po právu se těší z titulu. »Čekali jsme, že to bude vyrovnanější... První zápas byl, ale i ten jsme celou dobu měli pod kontrolou,« hodnotí šéf klubu a bývalý reprezentant.

Třetí finálovou účast v řadě proměnili Kardinálové v úspěch. Po vítězství v základní části nenašli v play off přemožitele a zaslouženě si zahrají baráž o postup do extraligy s Titans Praha. Baráž se hraje na tři vítězné zápasy. Hluboká hrála baráž neúspěšně loni i předloni. Letošním vyzyvatelem jsou Tempo Titans Praha, 8. tým z Extraligy.

Důležitý byl pro Sokol vstup do ligy. Tým, který kormidloval kouč Michal Kapr, nabral šňůrou jedenácti výher správný kurz. »Od začátku do konce jsme se drželi na špičce,« cení si David Šťastný vyrovnanosti výkonů. Těžko někdo může zpochybnit, že titul je ve správných rukou.

Nyní je ale před sokoly další výzva: šance vybojovat podruhé v historii extraligu! Událost je to pro baseballisty víc než symbolická, protože zvládli generační výměnu: Šťastného vrstevníci z extraligového kádru za deset sezón téměř vymizeli a nahradili je vlastní odchovanci. »Zbyli jsme já, Michal Pírgl, Mařík a Michal Kapr v nové roli jako trenér,« podotýká šéf klubu.

Sokol Hluboká tak podruhé v historii a po desetileté odmlce získal cennou trofej za vítězství v Českomoravské lize – druhé nejvyšší soutěži mužů v ČR. Letošní jízda Sokola byla suverénní v základní části (bilance 18-4) i v play-off (8 výher 1 prohra). Po dvou druhých místech z let 2011 a 2012 dosáhla hráči maxima zcela zaslouženě. V lize nebyl lepší tým. Ve druhém zápase rozhodli hned 11 body v 1. směně. Dosažení tolika

doběhů na takové úrovni je rarita. Tým už třetím rokem velmi úspěšně vede kouč Michal Kapr. V sezóně se opíral o trojici nadhazovačů (David Lukáš, David Šťastný a host z Domažlic Tomáš Strádal), stále zlepšující se pátku a zřídka chybující obranu. Družstvo stále využívá zkušenosti několika hráčů pamatujících ještě Extraligu v roce 2004, ale vůdčí roli již přebrala střední generace Kuby Maříka, Ondry Konvalinky, Pepy Nováka a Honzy Líkaře. Velmi silné zastoupení a roli mají hráči kolem věku 20 let a svěží vítr přinášejí mladíci v čele s Martinem Mužíkem.

Přebor starších žáků zná vítěze

Hlubocké baseballové naděje postupně odchované v kroužcích, se zkušenostmi ze Superpoháru a coach ballu završují v tomto roce další etapu na cestě k baseballu na »velkém« hřišti. Letošním cílem bylo zdárně odehrát Jihomoravský přebor a vyhrát Jihozápadní přebor. Obojí se stalo skutkem. Play-off regionálního přeboru hostil Sokol Hluboká 7. září. Za slunečného počasí se prezentovaly všechny čtyři týmy: Hawks Žinkovy, Wolfs Domažlice a dva hlubocké bílí a modří.

Ve srovnání ze základní části soutěže už roli nadhazovače neplnil stroj, ale samotní hráči. Případnou pomoc koučů s nadhazem žádné družstvo využít nemuselo. Velkou výhodou v nadhazovačích samozřejmě měli domácí v bílých dresech, kteří měli 6 ostřílených hráčů připravených na tento post.

První dva duely rozhodovaly o postupu do finále. Hluboká bílí porazili Žinkovy jasně, naopak utkání mezi Hlubokou modří a Domažlicemi vykazovalo napětí až do konce. O tři body navrch měli v konečném účtování domácí. Souboj útěchy (utkáni o 3. místo) svedlo proti sobě západočeské zástupce. Wolfs ukázali větší rozehranost a jistotu a po zásluze získali bronzové medaile. V zápase o zlato vedli Bílí, kteří ani ve druhém zápase neumožnili soupeři získat jediného bodu. Modří se však snažili až do posledního outu a za to jim patří uznání.

Výsledky semifinále:

Hawks Žinkovy – Hluboká bílí 0:20

Domažlice Wolfs – Hluboká modří 4:7

o 3. místo: Domažlice Wolfs – Hawks Žinkovy 14:1
finále:

Hluboká bílí – Hluboká modří 13:0

Pro vítězný tým Hluboké bylo play-off přínosné zejména na pálce a na nadhozu. Hráči využili pomalejších nadhozů k rovným odpalům. Všichni nadhazovači potvrdili očekávání. Obrana pod tlakem nebyla, soupeři nedokázali pálit těžké odpaly.

U modrých byla situace obtížnější. V předvečer zápasu přišla o 4 absentující hráče, naštěstí vyšli vstříc 3 mladí z coach ballu. Honza Michalec (premiérově) a Peťa Kubata (bez větších zkušeností) odházeli celý zápas. Tým bojoval a proti Domažlicím pálkaři odpaly do země nutili soupeře k chybám.

Celkově během turnaje nastoupilo v hlubockém dresu 20 hráčů. To je velmi pozitivní číslo. Titul z oblasti patří všem, kteří se v roce 2013 zapojili do kategorie U12. Přispěli všichni ať to jsou lidé prvního týmu či to jsou tréninkoví partaři či protivníci v tréninkových zápasech. Odměnou je postup na mistrovství ČR 27.-29.9. Nominace bude oznámena 14.9.

Hluboká bílí hráli ve složení: Vojta Černý, Kája Dvořáková, Martin Jiránek, Vašek Kouba, Kuba Kubata, Kuba Protiva, Erik Šutera, Matěj Vlach, Vojta Vlach, Petr Vojta

Hluboká modří: Jan Chromý, David Jelínek, Petr Klimeš, Petr Kubata, Matěj Kuchejda, Matěj Kus, Michal Malát, Jan Michalec, Kristián Nejezchleba, Filip Tomeš

Nejužitečnějším hráčem turnaje se stal Matěj Vlach z družstva Hluboká bílí. Břímě organizace pomohli nést Tomáš Špilauer, David Smetana, Jirka Novota a Jana Kusová. Všem za nezištnou pomoc děkuji.

MČR v coachballu – zůstali jsme před branami semifinále

Odhodlání udělat vše pro úspěch a pokusit se dovézt na Hlubokou cenný kov. S takovými myšlenkami jsme v pátek v 8.30 vyjžděli do Prahy na mistrovství ČR v coachballu kategorie U10. Byli jsme naložováni do skupiny A, jejímž favoritem byli Draci Brno. Papírově o druhé místo ve skupině měla usilovat Technika a Hluboká. S ostatními soupeři (Domažlice, Hroši Brno a Žacléř) se příliš nepočítalo.

Rozjezd s pro nás blízkým týmem z Domažlic byl pozvolný a trochu nervózní. Po chybách soupeře a 5 bodech v 1.směně jsme mohli dohrát v klidu - 8:1. S Draky Brno jistě byla šance získat vítězství nad plán. Když jsme v 6.směně prohrávali 1:2, zdálo se, že bychom mohli mít rozhodující útok v 7.směně. Nakonec to však byli Draci, kteří v ní přidali a vyhráli 1:4. Večer jsme zakotvili v hotelu Prato, kde jsme našli dobré služby a ubytování a využili bazénu k regeneraci.

Sobotní ráno bylo ve znamení pravděpodobně rozhodujícího souboje o postup do bojů o medaile. V 8.30 nastoupil Sokol Hluboká proti Technice Brno. Vyšel nám začátek, vedli jsme 3:0 po 2.směně. Na obou týmech bylo vidět napětí, hráči nehráli uvolněně, uvědomovali si klíčový význam zápasu. Technika ještě do 4.směny vyrovnala na 3:3 a v páté i v šesté směně mohla v dohrávkách rozhodnout. Naši však obranu drželi.

Technika naopak uhájila remízu těsným autem Davida Bauera na domácí metě. Rozhodnutí měl přinést tie-break. Hluboká začínala v útoku a skórovala Pepou Kovandou a Máťou Vlachem dva doběhy. V obraně jsme hned z první akce zahráli dvojaut. Vypadalo to velmi nadějně. Asi jsme se již viděli v semifinále a polevili v koncentraci. Nezahráli jsme tři odpaly do země za sebou a Technika vyrovnala. Ve druhém tie-breaku rozhodla o vítězství 5:6. Místo výhry přišla během okamžiku prohra.

Po utkání s Technikou jsme byli velmi zklamaní. Výhra byla blízkočko a připravili jsme se o ní sami. Naštěstí jsme zmobilizovali síly, děti i nadále hrály s chutí a předváděly skvělý baseball s minimem chyb a trpělivým útokem. Postupně jsme porazili ještě ve skupině Hrochy Brno 8:0 a Piráty Žacléř 7:0. Ve skupině A jsme obsadili 3. místo a museli se spokojit se zápasy o 5.–8.místo, kde jsme nedali šanci Eagles Praha 10:0 a opět Pirátům 7:2.

Celkově nám patřilo 5. místo, které je vzhledem k síle týmu a výsledkům na přípravném turnaji neúspěchem. Naši přemožitelé z Brna, Draci a Technika, zakončili svou pouť ve finále s jednoznačným průběhem v režii Draků.

Výsledek je neuspokojivý, ale výkon a úroveň hry Sokola Hluboká byly až na slabší chvíli s Technikou výborné. Vždyť v obraně jsme inkasovali jen 13 bodů v 7 utkáních. Jistě jsme si vybudovali respekt u soupeřů. Dobrých odpalů jsme nedosahovali tak lehce jako na turnaji Na Hvězdě, nutno však dodat, že obrany většiny týmů byly velmi pevné. Míče po zemi i do vzduchu rutinně zahrály. Nejviditelnější postavou Hluboké byl Matěj Vlach, lídr na spojce i na pálce, v kritických chvílích dokázal ovládat svůj temperament. Upoutal natolik, že byl vyhlášen komisařem turnaje jako MVP (nejužitečnější hráč) turnaje.

Srovnání se Zlatým Superpohárem

Palebna síla týmů byla z nadhozu menší než ze stativu. Řekl bych, že hlubočtí, zejména hráči prověření žákovskými přebory, odpalovali minimálně stejně dobře jako ze stativu. Ve srovnání se Superpohárem působil hlubocký tým soudržně na hřišti i mimo hřiště. Zkušenější hráči nevytýkali chyby těm mladším. Děti z ročníku 2003 byly oporou a tahouny, naděje ročníku 2004 dobře tým doplnily a snažily se, aby tým měl co nejméně slabých míst. Z ročníku 2004 nejvíce překvapil Pepa Kovanda, který nastoupil v základní sestavě až ve třetím utkání, ale pálil tak, že si pozici udržel do konce turnaje. Ač výsledek – 5.místo – není proti Superpoháru žádný posun, předvedená hra a chování týmu snesly mnohem přísnější měřítko. Tentokrát nebylo znát že děti trénují ve dvou skupinách a na mistrovství se speciálně připravovaly až před akcí.

Výsledky Sokola Hluboká

Hluboká vs Domažlice 8:1, vs Draci Brno 1:4, vs Technika Brno 5:6, vs Hroši Brno 8:0, vs Piráti Žacléř 7:0, vs Eagles Praha 10:0, vs Piráti Žacléř 7:2

Sestava Hluboké

1. Peťa Kubata P (CF)
2. Máťa Vlach SS
3. Martin Jiránek 1B
4. David Bauer CF (P)
5. Kája Dvořáková 2B
6. Mírek Németh 3B
7. David Jelínek C
8. Miša Malát LF
9. Pepa Kovanda, Máťa Klang či Máťa

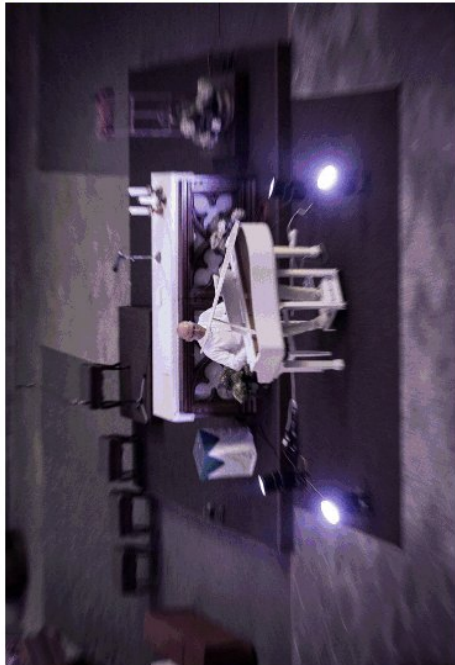
Hošna RF

Pro nemoc chyběl Peťa Klimeš.

Pro hráče ročníku 2003 skončila tímto mistrovstvím etapa, kdy se věnovali t–ballu či coachballu. Příští rok je čeká kategorie U12 a baseball s tvrdým míčem a nadhozem. Pro některé z nich nebude přechod nijak dramatický, protože už letos za st.žáky většinou hráli. Na Superpoháru i na MČR v coachballu zkušenosti z kategorie U12 naplno využili. Společně s mladšími 2004 hráli skvělý baseball a proto je škoda, že nezískali medaile. Na čem lze stavět do budoucna je fakt, že mají baseball rádi a mají výborné technické základy pro další rozvoj.

ilustrační foto ze stránek klubu www.baesball-hluboka.cz

Dva v jednom, aneb Hudební festival Hluboká

Zeptali jsme se Petra Píši na jeho pocity z letošních letních koncertů, které organizoval ve spolupráci s AJG letos poprvé.

Letos poprvé se sloučilo Hudební léto AJG s tvým festivalem, který jsi před 18. lety zakládal. Stal ses uměleckým vedoucím nového Hudebního festivalu Hluboká. Byl to úspěch? Přelom?

Jak to cítíš, jak to cítí v AJG? Spokojenost na obou stranách?

Byl to přelom skutečně obrovský. Pokud budu mluvit sám za sebe, jsem velmi spokojen, a řekl jsem to pár větami i při ukončení letošního Hudebního léta. Jednak mi všichni zaměstnanci AJG velmi vycházeli vstříc, a veškerý průběh koncertních večerů neměl jediný zádrhel.

Ta spolupráce je přece jen nová a nacházeli jsme společnou cestu při organizaci, bylo to vždy s úsměvem a naprostou vstřícností. Večer na koncertu se to už nezdá, ale když připravujete koncert, začnete odpoledne, za vámi konvoj aut, pokud je to nějaký větší soubor, ozvučení, zázemí, všechno musí klapat, šatna, otevřené toalety – zdánlivé maličkosti, ale důležité. A to všechno bylo v galerii naprosto perfektní a nekomplikované. Dobré zázemí, atmosféra, a to vytváří dobrou pohodu jak pro účinkující, organizátora, tak později ji pocítí i hosté.

Vedení AJG je moderní, mladé, flexibilní a snaživé, a to bylo zárukou klidné organizace festivalu. Takže já se tam cítil velmi dobře, jsem rád za projevenou důvěru a svobodu v sestavování programu festivalu, a vzhledem k tomu, že návštěvnost byla docela úspěšná, kolem 2500 lidí, což není špatný výsledek, snad jsou spokojeni i v AJG. Je to ukazatel snad i oblíbenosti festivalu na zámku Hluboká. Příští rok to už bude 58. ročník Hudebního léta, a já tedy obětoval moje letošní 18. výročí ve prospěch společného díla a nelituji toho.

Takže idylka... Až taková nebyla, ale to snad návštěvník nepostřehl. Začátek festivalu se jevil jako obrovský průšvih, protože bohužel příslibené sponzorské dary se nesešly v té výši, ve které byly příslibeny. Zrovna letos Hudební festival, jako mnoho dalších subjektů na Hluboké přece jen zasáhla, nechci říct nepřízeň, ale spíš doznívající krize – a nedočkál se slíbené podpory od některých sponzorů. Stejně tak jako většina obecně prospěšných či kulturních projektů v letošním roce jsem se těsně před zahájením potýkal s nedostatkem finančních prostředků, a stejně tak jako oni jsem musel hledat alternativní řešení, spočívající v oslovení dalších firem. Kterým už ale nemůžete nabídnout reklamu na tiskovinách, které už byly vytištěny, ani jiné symbolické odměny.

A samozřejmě štědré ruce dárců nejsou bezedné a obrací se na ně množství subjektů. Navíc některé firmy tady v jižních Čechách mají pouze detašovaná pracoviště a rozhodují ředitelství v Praze – a Praha zase shlíží na nás tady na jihu trochu jinak a je nám přece jen vzdálená. Takže jsem letos na poslední chvíli opravdu »sešedivěl« v obavách, že budu muset nějaké koncerty zrušit, a to by zas vůči umělcům byl dost nepříjemný krok a těžko by se vysvětloval návštěvníkům, kteří už měli koupené vstupenky. Musel jsem hledat vlastní zdroje a oslovoval i fyzické osoby a nakonec v žádosti o pomoc pomohl Ing. Pavel Dlouhý a patří mu za to velké poděkování, bylo to opravdu v hodině dvanácté.

Opravdu není možné zaplatit hostující umělce z ceny vstupenek?

Není, to opravdu žádný festival nezvládne. Požadavky některých umělců a agentur jsou vysoké, rozhodně bez sponzorů se neobejdeme. Částky za některé koncerty se pohybují v řádech nad sto tisíc korun. Také by asi bylo těžké sestupovat z laťky, kterou jsme nasadili, k umělcům – nechci říct nižší třídy, ale méně finančně náročným. I takové samozřejmě nabízíme, trio Karageorgiev například, hrají výborně, mimochodem, ale protože nejsou tak populární, finančně jsou dosažitelnější. Prezентujeme každoročně mladé umělce z Nových Hradů...

Bojuju s tím každý rok, snažím se o vyváženost, jsem rád, že každý koncert si najde své posluchače a propojujeme festival i s místní kulturou, i proto letos poprvé vystoupil pěvecký sbor Závěš v rámci festivalu. Nicméně každý takový podnik si žádá i zvukná jména a proto nechci sestoupit s úrovní festivalu do nižšího patra.

Zrovna dneska jsem posílal žádosti o sponzorské příspěvky na příští ročník festivalu, program už je uzavřen a doufám, že příští rok už bude vykročením z krize. Víím, že se šetří všude, ale naděje umírá poslední.

Jediné, co jsem zaznamenala jako malou výčitku, že lidem se romanticky zastesklo po nádvoří s oblohou nad hlavou nebo po zámku Ohrada. Tam se už alespoň některé koncerty nikdy nevrátí?

Nebo sis z Hluboka oddychl, že tě nemusí strašit mraky na obloze a vážil sis střechy nad hlavou? Samozřejmě, že toho si hodně vážím, loni jsme třikrát vypršeli a byl to neustálý boj s přírodou a obavami, jak koncert dopadne a zda nebudeme vracet vstupné a posílat diváky domů.

V umístění koncertů mám svobodnou volbu, letos byl koncert v kostele a příští rok tam budou pravděpodobně dva. Letos jsme zůstávali v jízdnárně, a neslo to s sebou pohodu uspořádání očíslovaných řad sezení pro návštěvníky a upravené pódium. Pokud se vrátíme do zámku Ohrada, budeme opět muset improvizovat, protože tam pódium není, což se dá samozřejmě udělat, ale zase je potřeba zaměstnat více lidí, musí se stěhovat vzácný koberec z lišek, což tamější správci také neradi vidí – a je to prostě složitější. Ale samozřejmě rozhodně není vyloučeno, že v budoucnu se zase některé koncerty občas přestěhují do jiného hlubockého prostoru. Jsou krásné, já víím.

A ještě za jeden dobrý nápad bych se pochválil, totiž, že na koncerty v AJG jsem vždycky předplatil toalety v rozsahu počtu návštěvníků pronájemci toalet, aby lidi nemuseli platit za jejich použití v přestávce koncertu. I to byla položka, která nebyla zcela zanedbatelná, ale připadala mi vůči hostům slušná.

To je fér. A to si třeba neodsouhlasil každý, takže jsi možná potěšil i pronájemce zvýšeným ziskem!

No, vida, to mě ani nenapadlo.

Každopádně přejí další síly do příštího ročníku a těšíme se na další překvapení. A tobě přejí už jen překvapení příjemná a sponzory, kteří nezklamou. Pravda je, že běžný návštěvník si možná ani nevšiml, že ze dvou festivalů je jeden, hlavně že festival dobře funguje. Pro příští rok chystám zase překvapení, promítnu filmovou projekci Prodané nevěsty, čímž se hudební festival zase obohatí o jiný rozměr.

Protože nápad s letním kinem měl o prázdninách velký úspěch – na příští rok už mám připraveno 12 filmů kvalitní nabídky starších českých filmů z archivu filmů. Myslím, že nikdo nebude zklamán.

Zkrátka proč bychom se netěšili, netěšili, když nám pánbůh zdraví dá, zdraví dá? Někdo si sice může stěžovat, že musí za kulturou šplhat do kopce, nebo že cestou zmokne, ale to všechno bychom se měli naučit brát jako dar a nikoli jako újmu. Protože vidět a hlavně slyšet, jak Václav Hudeček v dusném parném podvečeru svou hrou na housle přivolá déšť a hraje za doprovodu hromů a blesků (a klavíristy), to se vám nepoštěstí každý den...

První premiéra mezi profesionály!

Pěvecký sbor Závěš se letos poprvé zařadil mezi profesionální hudebníky a zpěváky letního Hudebního festivalu. A rozhodně si ostudu neudělal. Nevím, jakým metrem se měří profesionalita a jakým amatérismus, ale rozdíl k poznání vlastně ani není. Václav Hudeček, Felix Slováček, Schola Gregoriana, Hradišťan, Jiří Korn ... a lidové písničky i další krásné melodie s ženským pěveckým sborem. Tolik žánrů, tolik možností, tolik talentu... ale hlavně láska k hudbě a muzice... a vděční posluchači.

Obrazy, které byste chtěli vidět

Antonín Střížek v Alšově jihočeské galerii

**Wortnerův dům, České Budějovice, kurátor: Martin Dostál
kurátor za AJG: Hynek Rulíšek**

Malíř Antonín Střížek (narozen 22. května 1959 v severočeském Rumburku) se prosadil na domácí a evropské umělecké scéně koncem 80. let. V tomto desetiletí se během řady výstavních akcí formovala a prezentovala nastupující československá postmoderní generace, již je Střížek jedním z klíčových autorů. Zúčastnil se všech pěti Konfrontací (v letech 1984 – 1986), kolektivních neoficiálních prezentací v Praze, na Kladně a ve Svárově, na kterých docházelo v divokém výstavním rytmu a maximálně širokém spektru vystavujících k vyrovnávání se se vzrušujícími, byť zprostředkovanými, ataky německé divoké malby a italské transavantgardy. Antonín Střížek tehdy ustálil svůj koncept malování, kdy v intencích rozvolněné ideovosti, charakterizované zjednodušeným heslem, že je vše možné, a také ve šťastném okamžiku vzednutí malířské vlny, revokoval ikonografické možnosti ustálených druhů malby, jakými jsou zátiší, krajina a figurální kompozice. Vzrušující na takovém malování ovšem byla hra s těmito žánry, respektive jejich posouvání či spíše rozvíjení možnosti, které nebyly ještě využity. Současně zaujal způsob, jakým byly obrazy namalovány. Byla to, a stále je, hutná čistá malba, s hapticky přitažlivou koloristickou radostí, která plně využívá možnosti a škálu olejové techniky. Upřímnost Střížkova přístupu si dokáže osahat stejnou měrou meze téměř naivního, v dobrém smyslu slova, nadšení pro obraz jako takový až po rafinovanou intelektuální obratnost, se kterou své kompozice maluje. Jakoby znovu objevoval přirozenost jednoduchého, zřetelného a čistého. Vznikl z toho zcela transparentní a originální vizuální jazyk, který Střížek používá dodnes.

Střížkova radikálně tradiční malba, stejně jako jeho pastely, tušové »čínské« malby, akvarely či kresby, je ovšem neoddělitelná od malířovy ikonografie. Jedno podmiňuje druhé, způsob malby se vzájemně prostupuje s tím, co je namalováno. A stejně jako malba jsou také náměty obrazů upřímné i drzé, staré i novátorské, obrácené do minulosti i do nezlomné budoucnosti malířského média. Někdy využívají fotografii, jindy jsou zcela »čisté«, jsou realistické i metafyzické. A vždy jsou malířské. V tomto klíči vznikají nekonečné žánrové cykly, které se vnitřně vyvíjejí, vzájemně obcerstvují a dohromady vytváří onen přitažlivý, vizuálně uhrančivý Střížkův svět. Věci, zvířata, lidé, ptáci, stroje, město. Husy s letící kometou, jablka na stole, supící parní lokomotiva, boty, tramvaj na večerní žižkovské ulici, silueta Máchova v krajině sklánějící se k soumraku. Střížek obdivuje vizualitu světa, s nostalgii po mizejícím i prostém, tak, jak ho lze vidět, ale i nevidět. Oživuje archetypy malířství a přenáší je do současnosti. Vidíme a cítíme odkazy k romantismu Caspara Davida Friedricha, k civilismu malířství od 20. po 40. léta minulého století, k nové i současné věčnosti, na Brusel i kubismus. Byl například uhranut knihou s reprodukcemi akvarelů a olejů anglického malíře 20. století Charlese F. Tunniclase Život ptáků, jehož umění balancuje na hraně zoologické věrohodnosti a upřímného kýče. Střížek odtud s velkou chutí čerpal ptačí motivy pro své obrazové transformace, když mu Tunniclaseovy předlohy umožnily svobodně uvažovat o prostoru a ploše malby.

Důležitým aspektem Střížkovy ikonografie je vztah k fotografii, ostatně malíř sám rád a výborně fotografuje. Fotografie, ať už jsou nalezené nebo vytvořené samotným autorem, jsou často základním vizuálním podkladem pro tvorbu obrazů. Pro příklad uvedu ty s Hanzelkou a Zikmundem nebo krajiny s automobilovými bouračkami, jejichž předobrazem jsou snímky fotografujícího švýcarského policisty Arnolda Odermatta, jindy přijde ke slovu světlé přitažlivá sudkovská kompozice, Sitenského snímky nebo záběry z letitého časopisu. Současné městské veduty, třeba ty ze Střížkova domovského Karlína, osobitě poloindustriálně – obytné pražské městské čtvrti, jsou zase podle autorových snímků. Ke způsobu práce s fotografií mi kdysi Střížek řekl: »Od začátku jsem pracoval s fotkou, protože jak bych si ty různé hory, stromy, ptáky, jezera, koně, lokomotivy, auta, mosty a další věci vymýšlel? Jsem v ateliéru, a tam jsou jen barvy a knihy. A v knihách jsou fotografie. Jsem rád, když vidím motiv, který je už nějak

zajímavý a inspiruje mě. Maloval jsem například obraz podle jednoho Drtikolova zátiší s takovým dlouhým stínem. A ten stín mě okamžitě navedl k barevnému kontrastu, k jistému akcentu. Práce s fotografií to je také otázka, zda motiv monumentalizovat nebo naopak zmenšit, jak s ním pracovat, je tam spousta otevřených možností.« **Martin Dostál**

Na výstavě je k vidění pestrý výběr děl od let osmdesátých až po současnou tvorbu; od zátiší, přes zobrazení různých zvířat až ke krajině – jak klasické, tak městské, inspirované Skupinou 42.

60. výročí AJG

Konference k 60. výročí Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou proběhla 24. – 25. 9. 2013 s názvem **Podoba a smysl prezentace uměleckých sbírek (minulost, současnost, budoucnost)**

Témata, která na konferenci zazněla:

- Mgr. HYNEK LÁTAL, Ph.D., (Ústav dějin umění Filosofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), Práce tzv. Mistra Kefermarktského oltáře ve sbírkách AJG
- PhDr. JAN KLÍPA, Ph.D., (Národní galerie v Praze), Madona z kostela sv. Trojice v Českých Budějovicích (Prototyp-typ-devoční kopie)
- PhDr. ZUZANA VŠETEČKOVÁ, (Ústav dějin umění AV ČR), Středověké nástěnné malby 14. a 15. století v jižních Čechách
- PhDr. Bc. EVA HOUDOVÁ, (Odbor kultury hlavního města Prahy), Malované rámy deskových obrazů v českém umění 15. a 16. století
- Doc. PhDr. MICHAELA OTTOVÁ, (Ústav dějin umění AV ČR), Kultura jihozápadních Čech v 1/3 16. století
- Dr. LEOPOLD KOGLER, Přeshraniční spolupráce Dokumentation Zentrum für moderne Kunst ze St. Pöltenu a AJG
- Dr. PHILIPP LESIAK, Přeshraniční spolupráce v rámci zemských výstav
- RICHARD DRURY MA, (GASK Kutná Hora), »Mlčící dítě střídajících se rodičů« (Úvahy nad životem sbírkového fondu v českém muzeu umění).
- Mgr. MARTIN VANĚK, (Moravská galerie v Brně) Práce se sbírkami AJG v kontextu tvůrčího přístupu (propojení starého a moderního umění)
- PhDr. JAROMÍR PROCHÁZKA, Alšova jihočeská galerie v kontextu regionálního umění (»včera«, »dnes«, »zítra«)
- Mgr. VÍT PAVLÍK, (předseda Asociace jihočeských výtvarníků), Asociace jihočeských výtvarníků
- Mgr. JIŘÍ NOVOTNÝ, (ředitel SUPŠ v Bechyni) 130 let Keramické školy v Bechyni: Tradice, která zavazuje, ale nespoutává
- BcA. DITA HÁLOVÁ (Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze), Jak vystavovat volnou keramickou plastiku? Mezinárodní muzeum keramiky Bechyně • Mgr. PATRIK ŠIMON, Soukromá sbírka jako fenomén na prahu institucionalizace
- Mgr. ONDŘEJ CHROBÁK (Moravská galerie Brno) Hanuš Schwaiger
- Mgr. MÁRIA GMTROVÁ, (Východoslovenská galerie v Košicích) Košická moderna
- PhDr. JAN IVANEGA (Ústav dějin umění AV ČR) Barokní sochy ze sbírek AJG., Možnosti a meze výzkumu a prezentace.
- Mgr. PETR JINDRA, (Západočeská galerie v Plzni) Oplakávání Krista jako symbolická forma pozdně středověké společnosti a komunitní zbožnosti • PhDr. JAROMÍR SCHEL, Výstavy pořádané AJG na Malé scéně DK ROH v Českých Budějovicích (1978 – 1990)
- BOHUSLAVA MAŘÍKOVÁ, Mimovýstavní aktivity (edukační činnost) Alšovy jihočeské galerie (pohled do minulosti)
- Mgr. JIŘINA ZIMOVÁ (AJG v Hluboké nad Vltavou), Edukační činnost AJG v rámci přeshraniční spolupráce
- Mgr. HYNEK RULÍŠEK, (AJG v Hluboké nad Vltavou) Přeshraniční spolupráce (malířská sympozia a Dny otevřených ateliérů)

Biograf

čtvrtek 3. října – Diana. Anglie/USA/ Švédsko. Životopisný/ drama. *Lady Dianu, princeznu z Walesu, zná téměř každý. Jen málokdo ale zná skutečnou Dianu Spencerovou.* Hrají: Naomi Watts, Naveen Andrews, Douglas Hodge, Geraldine James. Režie: Oliver Hirschbiegel. Přístupný.

pátek 4. října – Donšajni (Sukničkáři). ČR 2013. Komédie. *Příběh o lásce a zklamání, o hudbě a vášnivém milování a o lidech, kteří žijí svůj život opeře navzdory.* Hrají: Jan Hartl, Libuše Šafránková, Martin Huba, Jiřina Jirásková. Režie: Jiří Menzel. Přístupný od 12 let.

pátek 11. října – Jako nikdy. ČR 2013. Drama/psychologický. *Konec léta znamená pro Vladimíra Holase zároveň konec života...* Hrají: Petra Špalková, Taťjana Medvecká, Jiří Schmitzer, Marek Němec. Režie: Zdeněk Tyc. Přístupný od 12 let.

pátek 18. října – Kamenák 4. ČR. Komédie. *Po deseti letech se nám opět představují oblíbení hrdinové městečka v plné parádě...* Hrají: Václav Vydra, Dana Morávková, Josef Laufer, Hana Čížková. Režie: Ján Novák. Přístupný.

pátek 25. října – Rivalové. USA 2013. Životopisný/ drama/ sportovní. *Vrací se skutečný příběh dvou pilotů F1 a odvážných rivalů: Nikiho Laudy a Jamese Hunda.* Hrají: Daniel Bruhl, Chris Hemsworth, Alexandra Maria Lara. Režie: Ron Howard. Přístupný od 12 let – české titulky!

Začátky představení v 19.00 hodin.

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

sobota 12. října – Šmoulové 2. Ve 3d. USA 2013 animovaný/ rodinný. *Další pokračování příběhu, kde Gargamel uvězní Šmoulínku v Paříži, zažijte vše jako živé ve 3d.* 17.00 hod. Režie: Raja Gosnell. Přístupný – český dabing !!! Dolby digital.

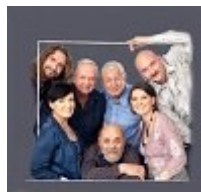
sobota 19. října – Zataženo, občas trakaře 2. Ve 3d. USA 2013. Animovaný/ komedie/ rodinný. *Po potavinové bouři opustil Flint město, ale jeho zařízení pracuje dál... Zažijte vše jako živé ve 3d.* 17.00 hod. Režie: Cody Cameron, Kris Pearn. Český dabing!!

sobota 26. října – Zvonilka: tajemství křídel. Ve 3d. USA 2012. Animovaný ve 3d! Režie: Ryan Rowe. 17.00 hod. *Královna Clarion a král Milori varují Zvonilku a Modroočku před zapovězenou hranicí...* Český dabing!!

Komorní scéna

sobota 5. října – Spirituál kvintet. Velký sál Alšovy jihočeské galerie. 19.00 hod. Předprodej vstupenek v KC Panorama nebo AJG Hluboká nad Vltavou.

středa 9. října – Cestujeme ... »Izraelem (trochu jinak)«. Slovem a obrazem nás provede ing. D. Lubinská. 17.00 hod. Sál KC Panorama.

DIVADLO 23.11.2013 sobota
představení **BABIČKA**
divadlo Na Fidlovačce Praha

Hraje: Eliška Balzerová, Iva Pazdlerková a další... a hlavně děti.
Představení začíná v 15 hodin,
odjezd do Prahy ráno
vstupenka včetně dopravy 650 Kč,
info p. Bezděková
tel.728 194 574, volat prosím po 16 hod. mail
bezdekova.jitka@seznam.cz

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

Hluboká nad Vltavou

Výstavy

■ **Gotické umění / Malířství a sochařství** – stálá expozice
■ **České sochařství 20. století** – stálá expozice
Flámské a holandské malířství 16.–18. století – stálá expozice

■ Odborná přednáška v expozici Gotického umění: **Roudnická madona a arcibiskup Jan z Jenštejna**, PhDr. Jan Klípa, PhD.
3. října v 18.00 hodin

České Budějovice
Wortnerův dům AJG

Výstavy

■ **Antonín Střížek** / Obrazy, které byste chtěli vidět
do 20. 10. 2013 / komentované prohlídky
2. a 16. října od 17.00 hodin
■ **Xénie Hoffmeisterová**
24. 10. – 8. 12. 2013 – vernisáž výstavy 24. 10. v 17 hodin

Bechyně

Mezinárodní muzeum keramiky
v Bechyni

Výstavy

Mezinárodní keramická symposia
1966 – 2012 – stálá expozice

Knížecí dvůr

říjen až prosinec 2013

Kolektivní výstava a Vánoční inspirace

Dům

Až se můj život schýlí,
nakloní,
takový přál bych si mít dům:

Dubový by měl práh,
podrovnávku z opuky,
do sadu okno,
sadu starého
s babičkou bílou, vetchou jabloní.

Můj dům by měl dveře bez petlice
a okna nezasklená,
aby každý mohl vejít dovnitř,
slepice s kuřaty,
déšť, vítr, mlha,
moje milá,
s radostí žal i vážná, tichá chvíle.
Nikdo by třikrát klepat nemusel,
nikdy by zámek nezaskřípěl.

Okolo mého domu
takovou vybral bych si krajinu:

Les, co by děcko dohodilo kamenem,
pod lesem rybník, hladký jako dlaň,
kterou jen práce větru občas zvlíní,
lán pšenice, šeptající lán,
nad pšenkou nebe
se stříží obláčky,
s chomáči nečesané vlny.

Blizoučko mého domu
taková by stála hospoda:

Proboha jen ne malovaná,
zato však se stoly,
na kterých spočinuly ruce
tolika unavených lidí,
že vyhladily desku,
jak by to žádný hoblík nedokázal.

V té hospodě by nikdo nesměl kázat
o tom, co hledal a co nenalezl,
podkůvce ztracené,
promlčeném stesku,
o tom, jak těžko slávka lapit,
jak život utíká a kolik ještě dní...

V mé hospodě mlčeli by chlapi,
kteří se nahlas mluvit nebáli.

Jan Skácel

HLUBOKÝ ZPRAVODAJ Číslo 10. říjen 2013. Ročník 44. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. Redaktorka Alena Mitter (Růžičková) píše články neoznačené podpisem. ☎ 775 622 006. **E-mail:** alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Fotografové:** Jan Pírgl, Ilona Králová. **Odborní počítačové poradci:** Zdeněk Brodec, Adam Růžička. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 600 výtisků. **Tiskne:** Tiskárna PROTISK s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p-5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.